MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Klovnen (A.W. Sandberg, DK, 1926)
Nordisk Films Kompagni

Ns 1877/a **(pdf: p. 2–114) Manuskript**
Ns 1877/a, bilag **(pdf: p. 115–124) Musikalsk illustration**
Ns 1877/b **(pdf: p. 125–163) Fransk manuskript**

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT / DANISH FILM INSTITUTE

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

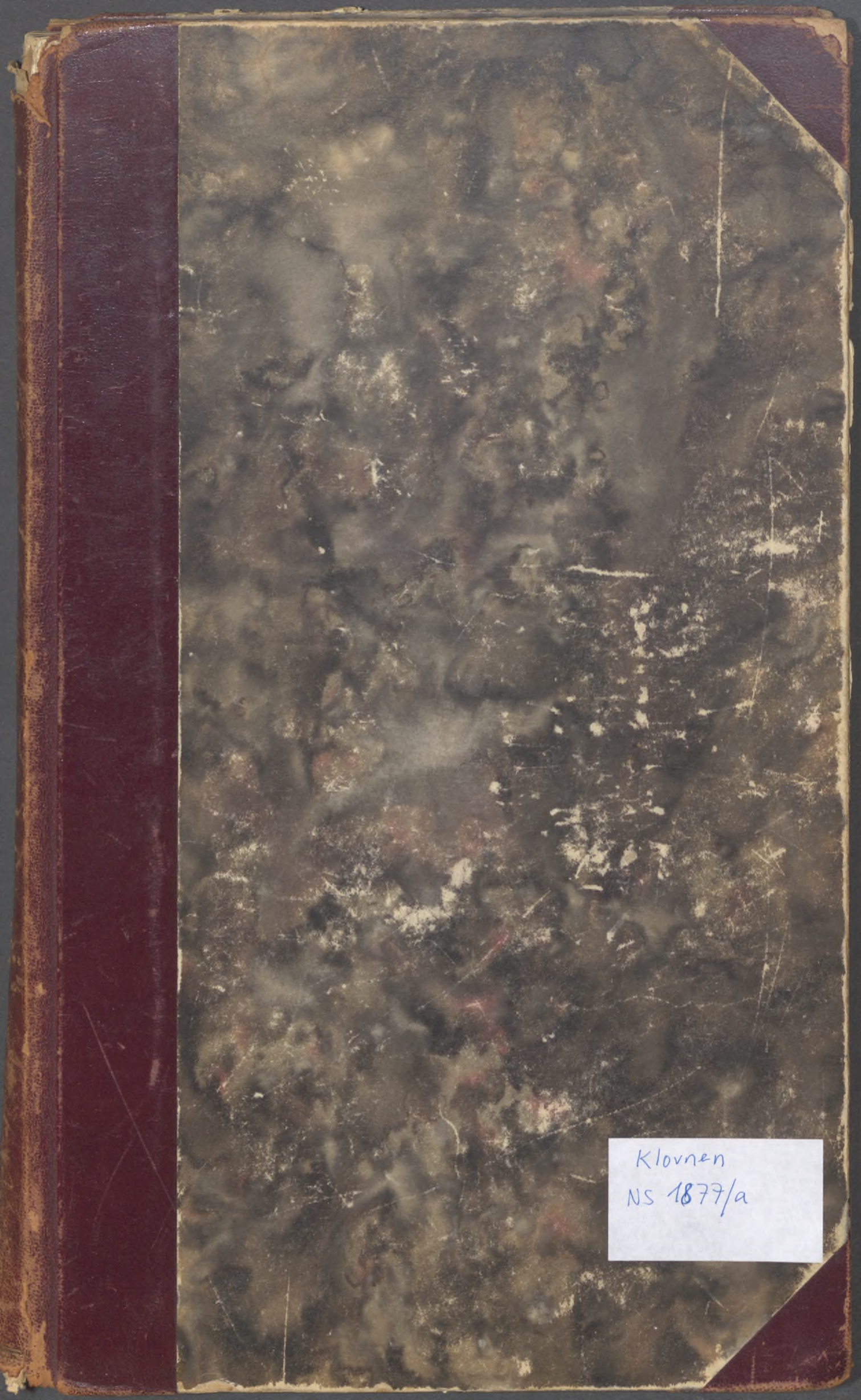
Klovnen
NS 1877/a

netto
350 - 7

DANSK FILMS EVENTYR XLV

Kunsten kulminerer . .

Af Arnold Hending.

En ganske ung bladmand skrev i 1926 ekstatisk: Den danske film er frelst! Manden var Haagen Hetsch, og filmen »Klovnen« var den direkte årsag til det feststemte udbrud. Hetsch, og mange med ham, mente at den omtalte film måtte placeres mellem de ypperste i verden.

Det gamle Psilander-manuskript var blevet pudset op af digteren Poul Knudsen, og det blev fremstillet med en ydre flothed, der chokerede samtiden.

Fra den gamle festlige udgave var kun anvendt det ydre skelet af handlingen, og af de rollehavende, fra sommeren 1916, var kun skurken Robert Schmidt medtaget.

Den store film var nok Sandbergs, men den var i endnu højere grad Gösta Ekmans og Maurice de Feraudys.

Hvilke festdage skabte disse to rige kunstnerpersonligheder ikke i de fjerne sommerdage på de sagnagtige tønder land, hvor i sin tid Viggo Larsen havde repræsenteret al mandlig elegance og Storm Petersen al eventyrlig komik.

Det var nok en oplevelse, den samme sommer, at se Emil Jannings hustru Hannah Ralph spille tragedie i Kambans billedspil, og at se teatrets fine og alvidende kender Frederik Schyberg debutere i »Det sovende hus«, men alt blegnede dog imod

Karina Bell og Gösta Ekman i »Klovnen«.

de imposante præstationer som Ekman og Feraudy skænkede billedstrimlerne.

På Gösta Ekmans skuldre hvilede filmens vanskeligste opgave, selve klovnens rolle. Statisterne stod om ham og måbede, medens han udfoldede sine skønneste skuespilleregenskaber. Han ikke spillede, men var den menneskesjæl, han sang om, han ejede det blodrøde hjerte bag den hvide sminke. Hvor rigt og nuanceret gav han ikke klovnens jubel og smerte, hvor varmende stort, hvor skælvende ægte!

Det forundrede ingen senere at erfare, at Gaumont-selskabet købte »Klovnen« for en pris, der var større end samtlige optagelsesomkostninger. — Vi fik kun set lykkelige, brændende Gösta i denne ene danske film, og heller ikke mester Feraudy kom til at spille mere end i denne ene film, der blev skabt i kunstnerisk glæde.

Da filmen var færdig sagde den franske kunstner: Sandberg har lært mig begrænsningens kunst.

Til gengæld smykkede Feraudy de af sol og skygge tvetonede meter med sit forunderlige ægte geni. Når menneskelighedens dybrøde roser sprang ud, medens kameraerne snurrede denne sommer, var det hans og Ekmans skyld. Bare den lille scene hvor Feraudy kommer ud fra kirken med Kate Fabian, hans tro livsledsagerinde under armen, var et billede, der var mættet med aftenblid poesi.

Det var synd de to udenlandske gæster ikke overværede premieren i Paladsteatret. Feraudy burde denne aften være båret i guldstol med en laurbærkrans om sit dejlige hoved — og det samme burde være overgået Gösta, der i en spejlscene nåede det sublime.

(Fortsættes i næste nr.)

Møde

den hemmelighedsfulde til-
gskraft, han udøvede på hen-
kunde ikke holde
ket suk ti

Original
Manuskript
til filmen
"Klovnen"
1926

Ejendom
Poul Knudsen

Ejendom:

Tankmidten

~~Bredgade 65~~

VOLDMESTERGADE

København

Ø

TEL: TRIA 1796

Copyright by

TOWERS' FORLAG
BREDGADE 65
KØBENHAVN K.

1+2 Akt

Sammeni

K L O W N E N.

1' AKT.

1.

Optoning af Landevejen. (Graa, trist Stemning). I det fjerne ses et omrejsende Cirkus kravle hen ad Vejen.

2.

Halvnærb. af en Cirkusvogn. Paa Bukken sidder den gamle Cirkusdirektør. Hen over hele Vognen er malet "CIRKUS BUNDING". Under Vognen løber en langhaaret Køter.

3.

Tekst: "Direktøren" James Bunding, en Mand der endnu vovede at leve Landevejsgøglerens Liv. Livet mellem Romantik og Borgerlighed, mellem Bluff og Arbejde...

(.....)

Nærb. af Bunding. En elskelig, gammel Cirkusdirektør, der sidder foroverbøjet stille hen. Hans Legeme følger Vognens rumlende Bevægelser, og han holder Tømmerne mekanisk i Haanden med et Udtryk, som om han sov. Over Skuldren ligger et gammelt Schawl eller Hestedækken.

4.

Fjernbillede af Landevejen med Cirkustoget. En ung Mand rider bag ved Vognene.

5.

Nærb. af Vognsiden. Et Vindue bliver aabnet, og en ung lyshaaret Pige stikker Hovedet ud og ser op mod Cirkusdirektøren og kalder:

Tekst: Far!

Hun gentager med et lille Smil sin Kalden.

Daisy Bunding (.....)

Hun raaber endnu højere, medens hendes Smil bliver større. Hun

ryster paa Hovedet og forsvinder et Øjeblik ind i Vognen for kort efter at komme tilbage med en lang Chambriere i Haanden. Hun bøjer sig lidt frem og fører Pisken op mod ham.

6.

Nærb. af Bunding. Han sidder stadig ubevægelig, men ved en lille let Berøring af Pisken vaagner han op. Halv genert og fortrydelig bøjer han sig lidt frem og ser ned mod hende.

7.

Nærb. af Daisy, der spørger Faderen:
Tekst: Vil Du have Kaffe, Far?

8.

Nærb. af Faderen, der ryster paa Hovedet, skutter sig og sætter sig til Rette igen som før.

9.

Nærb. af Daisy, der smilende vender sig bort - ser søgende mod den modsatte Side - ser nu Rytteren og kalder:
Tekst: Joe!

10.

Halvfjernb. af Rytteren, der hører Daisy kalde og galloperer hen til hende.
Tekst: Joe Higgins, Altmuligmand ved Cirkus Bunding, Jokey og Teltrejser, Jonglør og Staldmester men først og sidst den musikalske Klown.

Joe Higgins ..... (.....)

11.

Halvnærb. af Daisy, der venter Joe, som netop naar over til hende. Hun gentager sit Spørgsmaal, og Joe nikker. Saa vender hun sig ind mod Vognen og henter en stor Spølkum Kaffe, som hun rækker Joe. Denne lægger Tøjlerne ned over Hestens Hals og taler spøgende og fortroligt med Daisy. Pludselig vender Daisy sig ind mod Vognen, hvor nogen har kaldt paa hende.

12.

I Gøglervognen. Paa Sengen sidder en ældre, svær Dame og

strikker. En lille Abe har faaet fat i Garnnøglet og haler i det, medens hun holder igen paa Strikketøjet. Hurtigt trevles det strikkede op. Daisy kommer - paa Moderens Kalden - hurtigt ind i Billedet, tager fat i Aben og taler blidt skændende til den.

13.

Tekst: Gracielle Bunding - Daisys Moder - der i en fjern Fortid havde været Linedanserinde...

(.....)

Nærb. af Moderen, der skænder paa Aben, medens hun søger at bringe Strikketøjet i Orden.

14.

Nærb. af de tre. Daisy søger leende at raade Bod paa Abens Utuskestreger. Hun afleverer Garnnøglet og vender sig atter over mod Vinduet og begynder igen at tale med Joe.

15.

Halvfjernb. af Gøglervognen. Daisy, der nu har Aben i Armen, kommer atter til Syne og fortsætter den fortrolige Samtale med Joe. De morer sig begge over det passerede. Joe har lagt Armen helt op i Karmen.

16.

Tekst: Det er Tilfældigheder, der ~~som oftest~~ er afgørende for os Mennesker. Ingen af disse fire anede, at den lille Prik, der ~~netop nu~~ viste sig i det fjerne, skulde forandre hele deres Tilværelse.

Landevej med et lille Punkt, der nærmer sig og bliver større og større. Billedet glider over i:

17.

Nærb. af to Herrer og to Damer, der sidder i et elegant Automobil. De er alle i meget elegante Automobilkostumer.

Tekst: Marcel Philippe, Chef for Modemagasinet "Maison Marcel"...

(.....)

Pierre Beaumont, Kostumetegner .....(.....)

18.

Halvfjernbillede af den kørende Bil. Chauffeuren kigger interesseret frem og tuder kraftigt i Hornet.

19.

Landevejen. (Billedet taget foran Gøglervognen) I Baggrunden kommer Autoen og passerer hurtigt forbi, medens Gøglervognen viger til Side. Pladsen er meget trang, det er lige paa et hængende Haar, at der sker en Kollision. Billedet toner bort.

20.

Tekst: Det gamle Gøglertog ankom uden Uheld til den lille By.
Optoning af Provinsgade. Cirkustoget kommer rullende. Først rider fire Musikanter truttende i Horn, derefter følger - i Kostumer - Joe og Daisy, saa kommer Vognen stadig kørt af Bunding, men nu er han iført Kjole og Hvidt og har høj Hat. I Vinduet sidder Gracielle i sort Paillet med tykke, fede Arme og dybt nedringet. Andre Artister og andre Vogne følger efter:
Tekst: De hundrede Hestekræfter havde derimod ikke klaret sig uden Assistance...
Den sidste Vogn har Autoen paa Slæb efter sig. I Autoen sidder stadig de fire Mennesker. Glade og begejstrede Børn følger Optoget.

21.

Cirkuspladsen. Toget drejer langsomt ind paa denne.

22.

Ved Bundings Vogn. Den gamle kravler ned ad Vognen - han har øjensynlig travlt. Han gaar hen mod Automobilet.

23.

Cirkuspladsen. Bunding gaar hen til Automobilet. Der rører sig et stærkt Liv paa Pladsen, hvor Joe dirigerer Vognenes Opkørsel.

24.

Ved Automobilet. Bunding staar i Samtale med de fire. Marcel tager sin Tegnebog frem, men Bunding gør en afværgende Gestus

og siger, at han ikke vil høre tale om Betaling. Marcel takker yderligere, - er ved at stikke Tegnebogen i Lommen igen, da den gamle fortsætter:

Tekst: Derimod har jeg bedt min Kone sikre Dem Kongelogen i Aften!

De fire kigger forbavset smilende til hinanden, og efter at have forhørt sig om Prisen betaler Marcel. Bunding fjerner sig takkende - og da han er borte, eksploderer hele Selskabet i et stort Grin. - Billedet toner bort.

Aftoning.

25.

Provinsgade med Telegrafstolper. Hen ad Gaden kommer gamle Bunding sjokkende med en Klisterpotte, nogle smaa Børn følger ham tæt i Hælene. Foran en Telegrafpæl standser Bunding og begynder at klistre en Plakat op. En lille, snottet Unge tilbyder sig som Bærer af Klisterpotten. Bunding overvejer et Øjeblik, ser overlegent paa den lille, saa giver han Drengen Potten med mange Formaninger. Lykkelig og misundt af de andre Drenge, følger den lille Bunding i Hælene, medens han lidt usikkert balancerer med Klisterpotten. Bunding gaar ud af Billedet fulgt af Drengene.

26.

Del af Cirkuspladsen. Teltet begynder at rejse sig. I Forgr. staar Joe i Skjorteærmer og rammer en Pæl ned.

27.

Fjernbillede af Cirkuspladsen. Der hersker febrilsk Travlhed. Bunding kommer ind i Billedet, stadig fulgt af Drengene. - Aftoning.

28.

Tekst: Radetsky-Marschen fik ved Aabningsforestillingen en underlig, moderne, jazzagtig Karakter. Valdhornet havde Hikke.

Nærb. af fire Mand i Kostume. De trutter i store Horn, een af dem er lidt urolig.

28x.

Nærb. af den Ulykkelige. En voldsom Hikke faar ham til Gang efter Gang at holde inde med Trutningen. De andre sender ham uvillige Blikke....

29.

Halvnærb. af Bunding, der staar i Staldgangen og kigger uroligt ind i Cirkus.

30.

Lille Panorama af Tilskuerpladsen, der er jævn tom. Billedet standser ved Kongelogen.

31.

Nærb. af Kongelogen, hvor Pierre, Marcel og de to unge Damer sidder. Pierre har sin Skitsebog fremme og tegner. En af de unge Piger bøjer sig over hans Skulder og betragter Tegningen. Smilende gør hun Marcel opmærksom paa den. Marcel kigger ogsaa, saa ser de over mod Modellerne, efter at Pierre med en lille Haandbevægelse har gjort dem opmærksom paa, hvor de er.

32.

Tekst: Kun eet Sted i Cirkus var der Trængsel...
Nærb. af et Hjørne i Teltet, hvor en Flok Drenge maver sig ind.

33.

Staldgangen (med sædvanligt Artistliv, et Par Tjenere og Dummepeter) Gamle Bunding vender sig bort fra Tæppet, han ser over mod Joe, der er ved at hjælpe Springjokeyen med at spænde Saddelen fastere. Gamle Bunding mønstrer kritisk Hesten og Jokeyen, medens han kæmper med at tvinge sine Hænder ned i et Par hvide Handsker. Idet han ser forbitret paa Jokeyens Dragt, siger han:
Tekst: Mumpitz-Klimbim! Alt skal nu være Udstyr, Sensation!
Nej, Cirkus i gamle Dage, det var Cirkus!
Han har nu tvunget Hænderne i Handskerne og klapper befriet i dem. Joe og en Staldkarl trækker Forhænget til Side, og Springjokeyen galloperer ind. Tjenerne og Dummepeter skynder sig ef-

ter med "Forhindringer". Joe vender sig og gaar.

34.

Manegen. Fjernbillede af Springjokeyen og Publikum. Billedet toner bort.

35.

I Gøglervognen. Billedet toner op. Gamle Fru Bunding - stadig i Paillet - hjælper Daisy med Paaklædningen. Daisy lægger sidste Haand paa Sminkningen.

36.

Bagsiden af Gøglervognen. Joe kommer i Klowndragt over Pladsen hen til Vognen, banker forsigtigt paa. Han staar tøvende og venter. Nu lysner hans Ansigt, Døren bliver aabnet i det samme, og Daisy staar smilende i den. (Der maa over denne Scene være dette, at det er noget, der sker hver Aften og dog stadig har sin ny og ubegribelige Betagelse for dem begge). Et Øjeblik bliver hun staaende og ser mod Joe, der nu tager hende og løfter hende forsigtigt og lykkelig op paa sine Arme.

37.

Nærb. af Daisy og Joe. Han betragter hende med et ømt, forelsket Udtryk. Hun smiler, lidt koket og lidt overmodigt.

38.

Fjernb. af Cirkuspladsen. Joe bærer Daisy over til Teltet.

39.

Staldgangen. Daisys Hest staar opsadlet, idet Joe kommer bærende med hende. Varsomt løfter han hende op paa Hesten og trækker denne hen til Indgangen, hvor nogle Artister kommer tilbage fra Manegen. Fulgt af Dummepeter rider hun ind. Joe og gamle Bunding stiller sig hen ved Tæppet og ser beundrende ind.

40.

Manegen. Fjernbillede af Daisy, der rider rundt.

41.

Nærb. af Pierres Skitsebog, hvor en Haand tegner Daisy, Det

er yndefulde gratiøse Skitser, der illustrerer Modsætningen mellem den unge Kvinde og det tunge, klodsede, svære Dyr. I Randen sidder smaa tragikomiske Silhuetter af "Dummepeter".

42.

Kongelogen. Pierre, der tegner, og Marcel, der netop er i Færd med at købe en Buket Blomster af Fru Bunding. Hun takker og sejler langsomt videre. Marcel tager Armbaandet af sit Haandled.

43.

Nærb. af Marcels Haandled, idet han tager Armbaandet af.

44.

Kongelogen. Marcel sætter Armbaandet om Buketten og kaster den.

45.

Manegen. Daisy er færdig med sit Nummer og springer ned af Hesteryggen. Medens hun inkasserer Bifaldet, kommer Buketten flyvende. Dummepeter tager den op, medens Daisy løber ud.

46.

Staldgangen. Daisy kommer springende lige ud i Joes Arme. - Han snurrer hende rundt og puffer hende ind i Manegen igen.

47.

Manegen. Daisy kommer ind. Med mange Pudsigheder overrækker Dummepeter hende Buketten. Hun nejer og løber ud.

48.

Staldgang. Daisy ud igen til Joe. - Aftoning.

49.

Tekst: Efterhaanden som Forestillingen passerede forbi, fyldtes Pierres Skitsebog med Tegninger. Sørgmodige Karrikaturer over saadan et lille Cirkus, og saadan en lille Verden, der kæmper mod Udviklingens ubønhørlige Lov).

Optoning af Bladene i Pierres Skitsebog, der er fyldt med Tegninger fra Forestillingen. "Den stærke Mand", i Randen af Papiret er tegnet en lille Missekat, der løber med Vægten, en

3-4 Billeder af en Puddel, der danser paa Forbenene og paa Bagbenene, sidder smukt og gør andre Hundekunster. "En uheldig Jonglør og en Linedanser". Det sidste Billede i Skitsebogen er forskellige Tegninger af et Æsel, der traver rundt med et Skilt paa Ryggen, paa Skiltet staar "Pause".

50.

Nærb. af Kongelogen. Den unge Pige, der har bladet Skitsebogen igennem, rækker den nu med et lille Smil tilbage til Pierre. Hun ser med et lidt overdrevent, forskrækket Udtryk op mod Musikken.

51.

Nærb. af Musikanterne, der med højt hævede Horn og spændte Kinder blæser en Fanfare.

52.

Staldgangen set fra Cirkus. Tæppet rives til Side og i en Hvirvel af elegante og vel udførte Flik-Flakker flyver Joe ind i Manegen og standser pludselig op.

53.

Nærb. af Joe i Manegen. Han bukker flere Gange, tager fra sin Lomme med komisk Omhyggelighed en ganske lille Harmonika og begynder at spille. Nu synger han.

54.

Tekst: Selv den blaserte Pierre holdt op med at tegne for at lytte til Joes Sang. Som Kunstner forstod han øjeblikkelig, at der, ude i den fattige Manege - stod en Gøgler, lysende af Kunst og Geni.

Nærb. af Kongelogen. Alle fire lytter og sidder i stærkt interesserede Stillinger.

55.

Nærb. af Joe, der synger Sangen om Klownen, medens han understreger sin Mimik og sit Udtryk ved at akkompagnere sig selv paa den lille, komiske Harmonika. Nu slutter han ved at kaste Instrumentet hvirvlende højt op i Luften. Han griber det ele-

gant og sikkert, gentager ganske kort Refrainet og bukker, idet han slutter Sangen. (NB. Dette Billede deles i flere Nær- & Fjernbilleder, der skifter med andre i Cirkus).

56.

Panoreringsbillede af de klappende Tilskuere.

57.

Halvnærb. af Joe, der bukkende trækker sig tilbage. Aftoning.

58.

Manegen. Billedet toner op. Bunding, der nu har lagt Livkjolen og taget et gammelt Schawl over sig, gaar sammen med Joe og slukker de osende Lamper. Nu brænder der kun een. Den gamle gaar mod Udgangen, staar og venter paa Joe, der slukker den sidste Lampe. Gamle Bunding har løftet Fortæppet, saa Maaneskinnet i en bred Stribe falder ind i Cirkus. Joe gaar frem mod Udgangen.

59.

Pladsen udenfor Cirkus. Stemningsbillede. Lysene fra den lille Vogn gløder. Bunding og Joe gaar sammen over mod Vognen. Bunding nikker Godnat, kravler op. Joe vender sig langsomt.

60.

I Gøglervognen. Fru Bunding sidder og gør Kassen op, og Daisy skriver Billetter ud. Gamle Bunding ind. Han bøjer sig over Konen og Kassen. Han ser tydeligt, at Aftenen har været en Skuffelse. Nu tager Fru Bunding Bakken med Konfekt og Blomster og tæller de smaa Sølvpenge, der ligger i en Kasse, Saa ordner hun Konfekten og Chokoladen og tæller efter, ser op og siger:

Tekst: Der mangler en Buket, Daisy, har Du den?

Daisy tager fra sit Bryst Buketten, rækker Moderen den. Fru Bunding vil lægge den over til de andre, men standser i det samme - hun har faaet Øje paa Guldarmbaandet og tager det af. Hun og Daisy betragter det beundrende - men Bunding tilegner sig det og undersøger det kritisk.

61.

Nærb. af Bunding, der ender det kritiske Eftersyn og erklærer med forhaabningsfuld Stemme:

Tekst: Det maa kunne gøres i Penge - jeg tror, det er Guld!

Han tager sin Portemonnæ frem for at gemme Smykket i den.

62.

I Gøglervognen. Da Bunding har faaet Armbaandet gemt - lægger Daisy blidt sin Haand paa hans Arm og siger:

Tekst: Faar Du Penge, Far, skulde Du betale Joe lidt af den Løn, Du saa længe har skyldt ham!

Bunding kan ikke lide at høre tale om det - og ser bebrejdende paa Datteren - men det ender dog med, at han lover at tage Sagen under Overvejelse. - Aftoning.

63.

Tekst: Men ude paa Pladsen under de lysende Stjerner sad et Menneske mærket af Kunstens hellige Ild.....og dog var der ikke andre Tanker, ikke andre Drømme i hans Sind, end det alle forelskede Narre tænker og drømmer om.

Pladsen udenfor Cirkus. Maaneskin, Stemningsbillede. Joe sidder i Skyggen af en af Vognene og ser over imod Bundings Vogn, hvor Lysene brænder døsigt bag Ruderne. Af og til flagrer et Par sorte Silhuetter af dem derinde forbi. En Gang tegner Daisys Profil sig tydeligt, kun ganske kort. Nu slukkes Lysene langsomt, det er, som om en stor Haand tværer Flammen ud. Alt er stille. Langsomt rejser Joe sig, gaar et Par Skridt frem mod Vognen. Den gamle, sluskede Hund, der har ligget under Vognen, kommer stille frem og gaar hen ved Siden af sin Herre.

64.

Nærb. af Joe. Hans Ansigt lyser hvidt i Maaneskinnet. Et Skær af den store Kærligheds Længsel og Poesi straaler ud fra det. Billedet toner meget langsomt bort.

SLUT PAA FØRSTE AKT.

2' AKT.

65.

Optoning af en lille Bygade. Gamle Bunding i Formiddagspragt gaar langsomt og værdigt midt ude paa Gaden. Den lille Dreng (fra Billedet, hvor Bunding klistrede Plakater op) følger ham i Hælene. Han skræver meget ud for at følge Bundings Skridt. Nu standser denne foran en Forretning ligesom tilfældig optaget af en Genstand i Vinduet, ser derefter hurtigt op og ned ad Gaden og gaar derefter ind. Han lukker Døren saa hurtigt efter sig, at den lille ikke naar at komme med ind.

66.

I en lille Marskandiser- og Pantelaanerforretning. Bunding hilser paa Jøden, der staar bag ved Disken. Værdig og sikker tager han Armbaandet, der omhyggeligt er indsvøbt i et Stykke Papir, frem af sin store Pung. saa rækker han det over til Pantelaaneren og siger:

Tekst: Vi Artister faar saa mange Kostbarheder forærende - vi kan ikke slæbe ~~det altsammen~~ dem allesammen med!

Jøden svarer ikke men tager Armbaandet, filer i det og kigger i et Mikroskop. Bunding trommer paa Bordet, han begynder at blive utaalmodig og nervøs ..... Nu ser Jøden op, nikker bekræftende, at det er Guld ..... Forhandlingen om Prisen begynder. Billedet toner bort.-

67.

Optoning af Cirkusstalden. Joe sidder med en Bjørneunge som Daisy giver Flaske. Det er en stor Krabat, og den er ikke let at tumle. Moderen staar bunden ved Siden og ser med nogen Mistro paa Situationen.- Bunding kommer glinsende af Glæde og Stolthed, besvarer Datterens stumme Spørgsmaal med et sagte:

Tekst: Guld selvfølgelig - man er jo da Kender!

Han staar et Øjeblik overvejende - har ikke helt Lyst til at give Pengene fra sig, men det gode sejrer dog, og han retter sig

i Vejret og begynder at holde en lille Tale over Joes Fortjenester. Joe sætter overrasket "Pattebarnet" fra sig og retter sig uvilkaarligt som en Soldat - men hans Forbavselse bliver endnu større, da Bunding til Slut udbetaler ham nogle Penge. Daisy morer sig hjerteligt.

68.

Nærb. af Bjørneungen, der søger at faa fat i Flasken, eller den gamle Bjørn, der søger at faa fat i Ungen.

69.

Stalden. Gamle Bunding vender sig med en kongelig Bevægelse bort fra Joe, der endnu ikke er kommet sig af sin Forbavselse. Han tæller nu Pengene, og forvarer dem i en fuldkommen tom Pung. Han vender sig igen over mod Bjørneungen og fortsætter sit Arbejde, assisteret af Daisy, der er lykkelig over hans Glæde. - Aftoning.

70.

Tekst: Og saadan gik det til, at Joe for første Gang havde Raad til at invitere Daisy ud en Aften efter Forestillingen.

Optoning af Kafé. Rædslernes Rædsel. Blandt andet Papirspalmer i Messingurtepotter paa Træstandere. Daisy og Joe sidder sammen og studerer Vinkortet. De er begge i deres civile Galla - et meget sjældent og uvant Kostume, de er begge meget usikre, forlegne og utilpasse over at sidde her paa et offentlig Sted alene sammen og i disse pinagtige Dragter. Joe maa ydermere konferere i Hovedet med sin Portemonnai, om der er Penge nok til Udskejelsen. Tjeneren staar utaalmodig og venter paa en Ordre.

71.

Nærb. af Tjeneren, der med slet dulgt Overlegenhed ser ned paa de to. Han er ganske klar over, at det bliver en af de billigste Flasker, som Joe søger ud.

72

74

74a

75

77

72.

6 M.

Ved Bordet i Kafeen. ~~Joe har endelig fundet et Vinmærke. Tjeneren gaar~~. Pause. Begge ser sig forlegent om, saa siger Joe for at bryde Tavsheden:

Tekst: Her er meget elegant!

Daisy ser sig om.

73.

Panoreringsbillede af Lokalet med det forlogne, snuskede Inventar.

74.

Nærb. af de to. De er færdige med at se sig om, og forlegent gentager Daisy Joes Ord: 5 M.

Tekst: Ja, her er virkelig meget elegant!

Joe ser et Øjeblik over paa hende, der er noget i Tonefaldet, der gør ham mistænksom. Et Øjeblik ser de paa hinanden, det dirrer om begges Læber, saa brister de i Latter og ler deres Forlegenhed bort men bliver snart atter alvorlige, da de ser Tjeneren nærme sig. Denne ser mønstrende paa dem, medens han serverer Vinen. Joe gør med lidt for voldsomme Armbevægelser Plads til Flasken, et Glas gaar i Løbet. Tjenerens Værdighed bliver ikke mindre, Joe er ikke vel tilpas. Saa skænker han forsigtig, de skaaler og drikker, sidder derefter begge tavse og ser frem for sig. 7 M.

75.

Nærb. af Joe, der sidder tavs og forlegen. 24 M.

76.

Nærb. af Daisy. ~~Ogsaa hun er aabenbart trykket af de "fine" Omgivelser.~~ Provisorisk

77.

Nærb. af de to. Joe skænker igen Glassene fulde som en sidste Fortvivlelsens Middel til at faa Forlegenheden jaget bort. De drikker atter, Joe hilser paa Daisy, og igen er hun ved i sin Forlegenhed at briste i Latter, men saa griber hun sig i det

79

80

81 Udg.

82

og ser igen ud i Lokalet.

78.

Nærb. af et Bord i Lokalet. To typiske Provinsløver sidder med en Sjus foran sig, den ene skyder ganske aabenlyst og selvbevidst over mod Daisy med et fjollet Smil paa sit Ansigt.

79. 9 M.

Nærb. af Daisy, der ubehagelig berørt flere Gange ser fra Komissen til Joe, som om hun ventede, han skulde tale til hende.

80.

Nærb. af Joe og Daisy. De sidder atter stive og urørlige med det samme forlegne Udtryk som før. Efter en lang Pause bøjer Daisy sig lidt hen mod Joe og siger forlegent og undskyldende: 15 M.

Tekst: Synes Du ikke hellere, vi skal gaa?

Det giver et lille Ryk i Joe og med et befriet Udtryk ved Tanken om, at han skal væk derfra, kalder han hurtigt paa Tjeneren.

81.

Halvfjernbillede i Kaféen. Tjeneren kommer hen og skriver paa Joes Anmodning hurtigt Regningen og rækker den til Joe, der tager den og hed i Hovedet begynder at studere den.

Regning:

1 Fl. Nr. 3	Kr.	8,00
Skat	"	0,80
	Kr.	8,80
Ituslaaet Glas	"	2,50
	Kr.	11,30

82.

Nærb. af Joe. Hans Usikkerhed er steget betydelig, hans Læber tæller og tæller, medens han stirrer fanatisk paa Regningen, som ventede han, at Summen skulde blive mindre i den Anledning. Han skæver op til Tjeneren og ser igen ned paa Regningen. 5 M.

83

Narb. af Tjener Mrk. 84
kan evt bruges som Skillebillet

P. K.

P K står for
Digteren
Poul Knudsen

83. 5 M.

Nærb. af Daisy. Hun ser uroligt hen paa Joe - hun aner, hvad der er i Vejen.

84.

Nærb. af Joe. Han tager Portemonnaien op i Skødet og roder febrilsk i den.

85.

Nærb. af Daisy, der velkendt med Situationen fra Faderen ogsaa uroligt men hemmeligt roder i sin Taske. Nu har hun endelig fundet en lille Mønt, og medens hun stirrer paa Tjeneren, læner hun sig ganske svagt hen mod Joe. 9 M.

86.

Stort Nærb. af de to. Daisy stirrer vedblivende paa Tjeneren, medens hun saa umærkeligt som muligt under Bordet fører Mønten hen til Joes Haand. Joe studser et Øjeblik, idet han mærker Frelsen, saa klares han Ansigt op, og han rækker sig over mod Tjeneren.

87. 10 M.

Fjernbillede af Kafeen. Joe betaler Tjeneren, de rejser sig begge hurtigt, tager Tøjet paa og næsten flygter ud ad Lokalet.

88.

Provinsgade udenfor Kaféen. Hvid og stille ligger den i Maaneskinnet, en voldsom Kontrast til det Indtryk Kafeen giver. Joe og Daisy kommer fra Kafeen, og næppe er Døren lukket, før de atter er fri og naturlige i deres Bevægelser. Leende tager Joe Daisy under Armen, og snakkende fortroligt gaar de sammen ned ad Gaden. (Apparatet følger dem et Stykke under deres Vandring ned ad Gaden). Hurtig Aftoning.

89.

Hurtig Optoning af Pladsen ved Cirkus med Teltet som sort Silhuet mod Himlen. Joe og Daisy drejer derind og bliver staaende i en glad og lykkelig Følelse over, at de nu atter er hjem-

me i de vante Omgivelser. De ser sig om, som var de kommen fra en lang Rejse.

90.

Nærb. af Joe og Daisy, der ser sig omkring. Stemningen fortætter naturligt Joes Følelser for Daisy.

91.

Nærb. af Joes Haand, der famlende søger efter Daisys. Nu finder han den og knuger den i sin.

92.

Nærb. af Joe og Daisy, der stirrer forelskede ind i hinandens Øjne. Med et blidt, lykkeligt Smil læner Daisy sig ind mod Joe, der langsomt slipper hendes Haand. Saa lægger han sin Arm om hendes Liv og trykker hende ind til sig.

93.

I Gøglervognen. Fru Bunding staar i Natdragt og kigger ud ad Vinduet, saa vender hun sig over mod gamle Bunding, der ligger og sover i Sengen, kalder sagte paa ham.

94.

Ved Sengen i Gøglervognen. Langsomt og besværligt kommer Bunding til Live. Han kaster Dynen til Side og viser sig i en fantastisk Dragt med Mavebælte og Katteskind paa Ryggen for Gigten. Han kravler ud ad Sengen og gaar hen mod Konen.

95.

I Gøglervognen. Han kommer hen til Konen, begge ser de ud ad Vinduet.

96.

Cirkuspladsen set fra Gøglervognen. Smukt Stemningsbillede af Daisy og Joe, der atter omfavner hinanden.

97.

I Gøglervognen. Bunding og hans Kone ser begge glade og tilfredse ud ad Vinduet, hun lægger sig blidt ind mod sin Mand, der ser smilende og tilfreds ned paa hende. Begge er aabenbart lige henrykte over Partiet. De veksler et Par Replikker,

der bekræfter dette Indtryk. Fru Bunding trykker sig endnu mere ind til Manden og rækker sin Mund frem til Kys. De kysser hinanden. Bunding, hvis Ansigt ikke er altfor elskovssygt, ser atter ud ad Vinduet, medens hans Kone benytter Lejligheden til energisk at lægge Armene om hans Hals. Han retter sig i Vejret med et alvorligt Bedsteborgerudtryk, banker, trods Konen med en ganske svag Bevægelse vil forhindre det, haardt mod Ruden.

98.

Cirkuspladsen. Daisy og Joe farer forskrækket fra hinanden, ser sig omkring om nogen belurer dem, saa kysser hun ham hurtigt og løber trods hans Bønner fra ham over mod Gøglervognen.

99.

Ved Gøglervognen. Daisy kommer løbende, springer et Par Trin op ad Trappen, saa vender hun sig, kaster et Fingerkys ud i Retning mod Joe, aabner forsigtigt Døren og gaar ind.

100.

I Gøglervognen. Med Ryggen mod Apparatet lister Daisy hen mod Forældrenes Senge, ser forsigtig fra den ene til den anden. De sover tilsyneladende trygt. Daisy vender sig beroliget, lister hen mod Vinduet og læner Hovedet mod Karmen og staar drømmende et Øjeblik.

101.

Glimt af de gamle i Sengene. De kigger med sammenknebne Øjne hen mod Daisy. Den ene gør en ufrivillig Bevægelse, saa lukker de begge hurtigt Øjnene, som om de sov.

102.

I Gøglervognen. Daisy vender sig hurtigt fra Vinduet, ser hen mod Sengene. Hun er nu ikke længere saa sikker paa, at de gamle sover fast og begynder at klæde sig af. Billedet toner bort -

103.

Tekst: Timer gik, men ude i [illegible] i Mørket sad Joe endnu.

Alle de søde Ord om evig Elskov og evig Kærlighed gen-

tog han her alene for sig selv.

Optoning af en Krog i Stalden, hvor en gammel snavset Lygte brænder døsigt. Joe sidder og hvisker Daisys Navn atter og atter. Hans Ansigt er een straalende Lykke. Saa hører han en Lyd, vender sig pludselig om og bøjer sig ned mod et lille Bur, der staar tæt ved ham.

104.

Nærb. af en Abe, der sidder og ser paa ham.

105.

Nærb. af Joe og Aben. Joe sætter sig paa Hug foran Aben, ser den lige ind i Ansigtet og siger:

Tekst: Ler Du af mig, gamle Jim, ~~Ler Du af mig,~~ fordi jeg er vanvittig, straalende, sindssyg lykkelig?

De sidste Ord har han næsten skreget frem. Aben ser medlidende paa ham, saa rækker den deltagende Haanden frem mod Joe. Joe ser et Øjeblik overrasket paa den, saa brister han i Latter og trykker dens Haand, medens Billedet langsomt toner bort.

106.

Tekst: En Uges Tid efter fejrede Forlovelsen ~~Cirkusdirektør James Bunding Daisys og dens Forlovelse.~~

I Gøglervognen. Foruden Hovedpersonerne er der et Par af de andre Artister inviteret med. Der er ikke en Tomme af overflødig Plads derinde, Luften er tyk. Man har overstaaet Æbleskiverne og er nu ved Punchen og Cigarerne. Gamle Bunding linder lidt paa en Knap, puster befriet, knipser paa sit Glas og begynder, idet han rejser sig, at tale for Parret. De to Artister ser dødeligt alvorlige og med et Udtryk som artige Børn ned foran sig. Gamle Fru Bunding er allerede ved at opløses i Graad.

107.

Nærb. af Joe og Daisy. Begge sidder ligeledes med et Udtryk som artige Børn, men et lille, hemmeligt Blink i Øjet fra Daisy til Joe er der. Han trykker hendes Haand, der hviler paa Bord-

kanten.

108.

I Gøglervognen. Halvfjernbillede af hele Selskabet med Taleren, der nu pludselig holder inde og ser over mod Døren. Hans Udtryk siger tydeligt: "Det forekommer mig, at det bankede!" Alle de andre ser ogsaa forbavsede derover.

109.

Udenfor Gøglervognen. En Mand i Automobildragt staar ventende, man skelner ikke hans Træk, da han staar med Ryggen halvt mod Apparatet, og Maanen skinner mod Kameraet. Nu begynder han atter energisk at banke.

110.

I Gøglervognen. Nærb. af Selskabet. Bunding og Kone veksler urolige Blikke. Saa siger Bunding, der tydeligt læser Fru Bundings Tanker, indigneret til hende:

Tekst: Selvfølgelig, Graciella, selvfølgelig - Pladslejen er betalt!

Den gode Samvittighed sætter Mod i gamle Bunding, han retter sig i Vejret - gaar over mod Døren.

111.

I Gøglervognen, ved Døren. Bunding kommer, aabner Døren. Han hilser overrasket paa den fremmede, der kommer til Syne i Døren og nu tager sit Visitkort frem og rækker ham. Bunding læser:

Visitkort-Tekst: DAUTAN

Direktør for "Grand Variété".

Paris.

Den gamle ser synlig beæret paa sin Gæst, der siger:

Tekst: Jeg har overværet Deres Forestilling i Aften, fordi min Ven Pierre Beaumont har anbefalet mig at se Joe Higgins!

Bunding bukker let forvirret - og paa den fremmedes Opfordring vender han sig saa og kalder paa Joe.

112.

Del af Gøglervognen med Døren. - Joe lyder Bundings Kalden og gaar forbavset og tøvende hen mod Døren. Dautan, der øjensynlig føler Luften for trykkende derinde, gaar baglæns ned ad Trappen - og Joe følger langsom efter.

113.

Uden for Gøglervognen.- Joe følger ned efter Dautan, der hilser paa ham og siger:

Tekst: Jeg har et Tilbud at gøre Dem, Joe Higgins ...

Joe, der har staaet med den ene Fod paa Trappen, træder nu helt ned paa Jorden og lytter overrasket til Dautans Tilbud, eller han træder et Skridt tilbage og sætter Foden et Trin op paa Trappen. Daisy kommer til Syne i den aabenstaaende Dør. Joe er kommen sig af sin første Forbavselse, saa ryster han paa Hovedet og siger: "Jeg har det godt nok her og har ikke tænkt paa at gøre Forandring!" Daisy gaar nu langsomt ned til Joe og tager ham under Armen. Dautan begynder at forklare hende Sagen.

114.

I Gøglervognens Dør, set udefra. Bunding og Kone kommer helt hen til Døren og lytter efter Samtalen derude. Deres vekslende Minespil giver deres Angst og Uro over at skulle miste Joe og sandsynligvis ogsaa Daisy. De gaar et Skridt ned ad Trappen.

115.

Udenfor Gøglervognen. Nærb. af Joe, Daisy og Dautan. Joe staar i dybe Tanker, Daisy har taget hans Arm og ser opfordrende og smilende op paa ham. Joe møder hendes Blik - saa vender han sig mod Dautan, siger besluttet:

Tekst: Ja! Hvis jeg kan tage de tre der med!

Han gør en Gestus mod Daisy og de gamle, der staar bagved. Dautan nikker og forsikrer ham, at det er der mere end Raad nok til. Fulgt af sin Kone kommer Bunding nu helt ned og forklarer ivrig Joe, at intet har han længtes mere efter end at opgive

dette Rakkerliv. Nej, lidt Ro paa hans gamle Dage, det har han altid ønsket. Dautan bekræfter smilende, at han er ganske af samme Mening. Saa hilser han og tager Afsked, idet han giver sit Kort til Joe og beder ham skrive eller møde ham. De unge vender sig mod de gamle, og ivrigt begynder de at diskutere Sagen. Billedet toner bort.

116.

Tekst: En Maaned efter havde gamle Bunding solgt sit Cirkus. Han og Konen fulgte Daisy, der nu var blevet gift med Joe, til Paris.

Optoning af Gare St. Lazare. Menneskemylder, Trafik. Forskræmte og usikre baner de fire, der er stærkt belæsset med Bagage, sig forsigtig Vej og vil traversere Gaden. En Drosche er lige ved at køre over dem. Kusken vælter en Bøtte af Skældsord fra sig. Gamle Bunding skal lige til at svare heftigt igen, men et nyt Trafikelement truer dem. Forkuede og forskræmte kryber de ind paa Fortovet og bliver tvivlraadige staaende der. En stor "Bus" standser op lidt derfra. Alle faar travlt og skynder sig derhen. Gamle Bunding, Daisy og Joe naar derop, men "Bussen" kører i det samme, som Fru Bunding vil op. Hurtigt skynder de andre sig ned, og forvirrede kommer de atter tilbage til Fortovet, hvor Fru Bunding sætter sig paa en Hoben Pakkenilliker og begynder at græde. Joe og gamle Bunding diskuterer ivrigt en Sag, og saa siger Joe:

Tekst: Ja, nu kan Du sige, hvad Du vil, Svigerfar, nu tager jeg alligevel en Automobil, hvad Du saa end tror, det koster!

Han vinker en Bil hen til sig, og medens gamle Bunding ryster paa Hovedet, installerer de sig allesammen i Vognen og kører bort. Billedet toner bort.

117.

Tekst: Da Klokkerne fra "Sacre Cœur" den Aften ringede Solen ned, stod Gøgleren fra Markedsteltet og saa ud over den

By, han skulde erobre.

Pladsen foran "Sacre Coeur". Joe og Daisy staar tæt sammen ved Balustraden og stirrer ud over Paris, der ligger i Aftenstemning med store, hvide Sommerskyer drivende over Himlen.

118.

Panorama over Paris.

119.

Tekst: Joe drømte om alle de geniale og berømte Klowner - "Auriol", "Fratellini", "Belling" og alle de andre, hvis Navne stod lysende for enhver Artist.....

Pladsen foran "Sacre Coeur". Joe og Daisy staar stadig og ser ud over Paris. Daisy trykker sig ind til ham og bøjer Hovedet ind mod hans Bryst. Han løfter langsomt sit Ansigt op imod Himlen. Hen over Himlen drager spøgelsesagtigt, grotesk leende et Tog af Klowner. Lidt efter lidt blegner de og forsvinder igen.

Tekst: .....men han anede ikke, at hans eget Navn snart skulde overstraale dem alle.

120.

Nærb. af Joe og Daisy. Daisy ligger stadig ind mod Joe, der staar i samme Stilling som før. Hans Øjne stirrer med et næsten visionært Udtryk op mod Himlen. Billedet toner langsomt bort.

SLUT PAA ANDEN AKT.

Mum!

(-)

x Dolly bar dike
Slices o.s.v

122

122a

123

124

124a

125 = 123 Rest

126 }
126.

3' AKT.

121.

Tekst: I Byernes By.

I et ekspressionistisk Hvirvelbillede toner og glider over i hinanden Billeder af: Snurrende Autohjul, Porten "St. Denis", Boghandlerne ved Kajerne, den store, tunge belgiske Arbejdshest, Hallerne, Operapladsen, en Blomstersælgerske, foran "Café de la Paix", Aviskiosk, Modisten med den store Hatteæske, Studenten, Frugtbaadene ved Seinen, Portalen til "Notre Dame" med nogle Nonner, der gaar ind, Hestevask, Badeanstalt, Fiskere ved Seinen, Triumfbuen, Eiffeltaarnet, Ammen i Tuillerierne, sovende Personer under Broerne o.s.v.

122.

Tekst: I to Aar var Joe gaaet fra Sejr til Sejr, og han og Daisy var ubeskrivelig lykkelige.

Hjørne af et elegant Paaklædningsværelse. Joe staar morgenmunter og veloplagt og binder sit Slips foran Spejlet, saa tager han hurtigt Jakken paa og gaar forsigtigt paa Tærne hen mod Soveværelset.

123.

Raffineret udstyret Soveværelse. Joe kommer forsigtig derind, han gaar frem mod Sengen, bliver staaende et Øjeblik og ser rørt mod Daisy, der ligger og sover.

124.

Nærb. af Daisy, der ligger og sover.

125.

Soveværelset. Joe gaar hen til Vinduet og trækker det tunge Silkegardin til Side. Sollyset vælder ind. Joe vender sig, gaar igen over mod Sengen, hvor Daisy er ved at vaagne, han sætter sig paa Sengekanten hos hende.

126.

Nærb. af de to. Daisy, der endnu kæmper lidt med Søvnen, og

127

128

129

129x

Norb 2 gamle 131

alle ind 131 a

Norb. Bundny 131 b

Hell Bundt 131 c

Joe y Daisy

Norb ~~Bundny~~ 131 d

Norb Bundny sattes ind i 131 d 131 e

Wg P.K.

Joe, der kysser hende vaagen. Et Par Lokker er faldet ned i Panden, Joe stryger dem bort og samler i sin Haand Haaret, saa at det kommer til at ligge skrabet tilbage. Han fører hendes Ansigt op mod sin Mund.

127.

Nærb. af et gammelt, morsomt Ur, der "slaar".

128.

Nærb. af Joe og Daisy. Joe vender sig, ser mod Uret, han faar frygteligt travlt og skynder sig bort efter at have sagt et Par Ord til Daisy. Han springer ud ad Døren.

129.

Salon hos Joe. Joe gaar hurtigt derigennem hen til en Dør, hvor han banker forsigtigt paa.

130.

Bundings Værelse hos Joe. Gamle Bunding er paaklædt i en første Klasses Pyjamas, medens gamle Fru Bunding i Kimono nusser lidt med et Krøllejern. De hører nu Joes Banken og Kalden, og Bunding skynder ivrig paa Konen. Saa trisser de begge to mod Døren.

131.

Salonen. Joe staar ved det lille, dækkede Tebord og er ved at læse Morgenposten igennem. Det gaar meget hurtigt, han kigger lige i Brevene, der ligger ved Siden af hans Kuvert. Døren fra Bundings Værelse aabnes, og de to træder ud. Joe vender sig og siger Godmorgen til dem. Fru Bunding kysser ham paa begge Kinder. Gamle Bunding og Joe trykker hjerteligt hinandens Haand, og Joe lægger kærligt Armen om hans Skulder, medens de sammen gaar hen til Bordet og sætter sig. I det samme kommer Daisy, ogsaa hun hilser hjerteligt paa sine Forældre, medens Pigen skænker Te. Joe læser stadig Breve d.v.s. kigger dem flygtigt igennem, medens han spiser. Gamle Bunding, der ikke er mere end et Menneske, kigger ogsaa i Brevene. Et af dem vækker hans øjensynlige Beundring. Han tager det med et "Forlov", ser det omhyggeligt igennem og viser det saa til Kvinderne.

132.

Nærb. af en elegant og original, trykt Indbydelse til Monsieur og Madame Higgins fra "Maison Marcel".

133.

Ved Bordet. Det er Daisy, der har læst Indbydelsen, og hun ser over mod Joe, om han ikke vil gaa med i Dag. Men Joe har allerede rejst sig, han har set paa sit Ur og skynder sig at tage Afsked. Da han kommer hen til Daisy, gentager hun sin Anmodning, om at han skal følge hende til "Maison Marcel". Joe tager hende kærligt og spøgende ind til sig og siger:

Tekst: Som Papa Bunding siger: Først Prøverne, saa Forestillingen og saa endelig Mennesket!

Gamle Bunding nikker alvorlig og tilfreds ved at høre sine Visdomsord citeret. Joe kysser hurtigt Daisy, stormer ud ad Værelset. Daisy ser efter ham med et lidt mismodigt og resigneret Udtryk i Ansigtet. Gamle Fru Bunding bøjer sig hen mod hende. Billedet toner bort.

134

Optoning af Del af en Modesalon. Nærb. af Marcel, der er meget elegant paaklædt, sort Jakke, stribede Benklæder. Han staar foran et Spejl og parfumerer sig ganske let og diskret, vender sig og gaar ud af Billedet.

135.

Hele den elegante Modesalon. Stiliseret, moderne Møblement. I Baggrunden er lavet en ligeledes stiliseret Trappe med mange Afsatser, Spejle o.s.v. o.s.v. Foran Spejlene er anbragt meget stærkt Lys. Pierre staar sammen med et Par Inspektører, da Marcel kommer hen til ham. - I Lokalet befinder sig endvidere nogle elegant klædte Kunder, - adskillige fikse Ekspeditricer samt nogle Mannequin'er, der viser "Maisons" sidste créations. En Tjener lukker de gamle Bundings og Daisy ind af Døren i Forgrunden. De bliver staaende inden for Døren og nyder det brogede Skue. Særlig de to gamle er henovede og imponerede.

Fjernb. Bündings ind
heri sættes Nærb. Pierre og Marcel
Soa Kørebillede deri sættes inden Bevøgelsen
Nærb af Spadsereden Ben – soa efter Kørsel
Nærb. af Bünding som ser paa Ben ([redacted])
soa Nærb. af Graciella – soa Nærb af Benene igen
soa Nærb (Rest af Graciella) soa Nærb. Bünding
(evt brugs et enkelt Sted Billedet af alle 3)
(– soa KB og RS – (Scenen med Mathilde Nielsen) derefter
Nærb. de gamle Bündings – soa RS og KB til
hun rejser sig – soa Fjernb. af KB og RS den gaar
(Et eller 2 Steder sættes Manequeren ind))

Udgaar

P.K.

136.

Nærb. af Pierre og Marcel. Den sidste faar Øje paa de nye Gæster, vender sig mod Pierre og siger:

Tekst: Er det ikke den berømte Joe Higgins Kone?

Pierre ser hurtigt hen mod Døren og nikker bekræftende. De to gaar hen til Bundings.

137.

Modesalonen. Marcel og Pierre hen til Bundings, hilser. Gamle Bunding ryster Forlegenheden af sig, Fru Bunding smiler moderligt til de to elegante Kavallerer, der ærbødigt kysser Daisys Haand - for saa at føre Selskabet hen til nogle Stole. Marcel sætter sig ved Siden af sine Gæster, - taler ivrigt med Daisy. Saa ser de alle over mod Mannequin'erne.

138.

Nærb. af Mannequin'erne. Billedet har en meget livlig og elegant Karakter ved de forskellige Belysningseffekter og ved de Hundreder af Spejle, hvori Lysene og Dragterne reflekterer.

139.

Gruppen omkring Marcel. - Det er ikke langt fra, at Bunding blinker lidt med Øjnene til alle de smukke Piger, der trylles forbi. Fru Bunding har allerede opdaget det og er - hvilket meget diskret antydes - ikke tilfreds med Manden. Marcel og Daisy sidder ret nær hinanden, og Daisy lytter smilende og meget interesseret efter hans Bemærkninger over "Klædernes Sjæl".- En elegant klædt Dame med Udseende som en Mumie kommer hen til Marcel med en Dukke i et straalende Pailletkostume i Haanden. Med smaa Jubelskrig viser hun Dukken til Marcel, der ser paa Kostumet og tager sin Monocle frem og siger:

Tekst: Chère Madame, forhaabentlig har De ikke valgt dette Kostume til Deres Datter, men til Deres Barnebarn!

Han tager uden videre Dukken fra Damen, der piner et Smil frem, som om han havde sagt en Behagelighed, og helliger sig atter Daisy. Damen "sejler" bort, og Bunding siger til sin Hustru med

142 ~~til Tit. til R.S. pyer~~

Son Nark. til Tit: om Sjal

Dukterne

Son Nark. m Dukten

[illegible] [illegible]

synlig Beundring og Anerkendelse:

Tekst: Det maa man lade ham - han forstaar at behandle Logernes Publikum!

140.

Nærb. af Marcel og Daisy. - Hun betragter med kvindelig Nyfigenhed Dukken, som Marcel villig overlader hende. Han siger:

Tekst: Da det jo lader til, at det lille Væsen interesserer Dem - kunde De maaske have Lyst til at se Værkstedets Hemmelighed!

Det vil Daisy meget gerne - og rejser sig.

141.

Modesalonen. Marcel fører Daisy hen mod Baggrunden og ind i Salen bagved.

142.

En stor Sal bagved Salonen. Paa den ene Side ligger en Række af raffinerede Prøveværelser. Paa den anden Side - langs med Væggen - spadserer, sidder, sporter Voks- eller Træmannequin'er. Deres meget moderne modellerede Hoveder giver dem et mærkværdigt levende Udtryk. Daisy, fulgt af Marcel, passerer forbi dem og ser beundrende paa dem. Ved Enden af Salen er der Omklædningsværelser for de levende Mannequin'er, og stadig under de følgende Scener ser man disse passere forbi, dels paaklædt og dels i Negligé. - Midt i Salen staar et stort, kunstfærdigt forarbejdet Skab - og hen til det fører Marcel Daisy.- Med sit sædvanlige blide og lidt ironiske Smil siger han:

Tekst: Her ~~har~~ ser De "Maison Marcel"s Sjæl!

Daisy ser spørgende op paa ham. Han aabner for Skabet - og langsomt glider Skabsdøren op. Daisy ser interesseret ind i Skabet.

143.

Nærb. af det Indre af Skabet, hvor en større Samling Dukker hænger i pudsige Stillinger.

145 = Billedet da Bunding rejser sig og karikeres Manequiner.

146 Fjerde de Goar. —

(Dagved Frk Aabesen i sidste Kostume klar bagefter R og K.)

Alle andre skifter i hele nye Kostumer

Utgår

T.K.

144.

Ved Skabet. Daisy morer sig som et Barn over Dukkerne og giver sig henrykt til at betragte dem en for en.

145.

Modesalonen. Gamle Bunding er blevet særlig betaget af en af Mannequin'erne og drister sig til at gaa hen til hende for rigtig at iagttage hendes Toiletteprægt. - Men Fru Bunding haler ham stilfærdigt men bestemt tilbage til Stolen igen, [illegible] sætter sig [illegible]ven.

146.

Ved Skabet i Salen bagved Modesalonen. - Daisy har stadig travlt med at beundre de mange henrivende Detailler ved Dukkerne - og der er en bestemt Dukke - en hvid med sorte Fantasier - der sætter hende i Affekt. Marcel bøjer sig endnu nærmere hen mod hende og siger sagte med sin indsmigrende Stemme:

Tekst: Ja, det er et Mesterværk - og jeg har bestemt, at den kun skal bæres af den skønneste Kvinde i Paris!

Daisy ser et Øjeblik op paa ham - hun er Kvinde nok til at Lysten til Koketteri vaagner i hende - saa rækker hun ham [illegible]de Dukken tilbage. - Han lægger den ind i Skabet - lukker Skabsdørene.

147.

Salen bagved Modesalonen. Fortroligt samtalende gaar Marcel og Daisy tilbage til Salonen.

148.

Del af Salonen, ved Indgangen fra Salen. Daisy og Marcel kommer ind - staar et Øjeblik i Samtale, da en tyk Dame - der fører en ung, slank Mannequin med sig - vælter sig ind over Marcel og udøser sig i Beundring over Mannequin'ens Kostume, spørger ham, om han ikke mener, det vil klæde hende. De gamle Bundings og enkelte andre kommer nærmere og afventer med en vis Skadefryd Mesterens Svar. - Marcels Monocle kommer atter frem - og han ser opmærksomt paa Damen og Mannequin'en.

149.

Nærb. af den fede Dame og den slanke Mannequin.

150.

Del af Modesalonen. Marcel er nu endelig færdig med sine Overvejelser, han stikker Monoclen i sit lille Etui og siger umaadelig saglig:

Tekst: Jeg har hørt, at Mensendick har nogle gode Øvelser for Dværgelefanter. Prøv dem først, før De vælger dette Kostume her!

Damen vender sig dødelig fornærmet bort. De øvrige skjuler deres Munterhed godt. Kun Daisy ler som en Skoletøs. Billedet toner hurtigt bort.

151.

Tekst: Gamle Bundings havde endnu ikke overvundet deres Uvilje mod Automobiler og foretrak at gaa hjem. Daisy derimod - havde ikke noget mod at køre og havde endda ladet sig friste til en lille Udflugt ...

Optoning af smuk Vej i Paris' Omegn. Marcels Automobil - en elegant Sportsvogn - fører ham og Daisy ud til en landlig Idyl.

152.

Udenfor et elegant, landligt Hotel. Marcels Bil kører op ..... Daisy har ladet sig overtale til at gaa ind og drikke The. Marcel hjælper hende omhyggelig ud, de gaar frem mod Hotellet.

153.

Gaarden til Hotel "Royal" i Versailles eller et lignende Lokale, hvor det er naturligt, at Plakaten hænger. Der er ikke et Menneske derude, men i et Hjørne hænger der et Par Plakater, blandt andet en af Joe som Klown, og det fremgaar tydeligt af Plakaten, at han optræder i 2 Numre. Baade Marcel og Daisy ser flygtigt derover begge uden at tro, at den anden har set det. Nu sætter de sig ved et Bord. En Tjener kommer til og Marcel bestiller The. Daisy siger, at hun vil ringe

157. Boy Scene: Joe y Kearney

157b Boy Scene Joe y Kearney

158. Naib. Joe. —

Ingard
P.K.

hjem, - gaar fulgt af Tjeneren.

154.

Ved et Bord med Telefon. - Daisy vises hen til Telefonen, ringer op.

155.

Del af Hotelgaarden med Plakaten. Marcel er gaaet hen til den og staar og betragter den. Med en hurtig Bevægelse tager han den og krøller den sammen og kaster den hen i en Krog. Han vender sig om og gaar tilbage til sin Plads.

156.

Nærb. af den sammenkrøllede Plakat. Flygtig ses Joes "fortrukne" Ansigt.

157.

Tekst: Paa samme Tid arbejdede Joe.

Stor Variétéscene. Glimt af Joe, der instruerer tre-fire Snes Klowner. Glimtene slutter med:

→ 157[a] - Joe.

158.

Nærb. af Joe, der med kunstnerisk Alvor betragter Virkningen af sin Instruktion. Billedet toner langsomt over i:

158[a].

Nærb. af Daisys leende Ansigt.

159.

Nærb. af Marcel og Daisy i Hotelgaarden ved Bordet. Marcel har lige sagt en god Vittighed og har et glimrende Udtryk i Ansigtet. Hans Øjne spiller af Munterhed, og hans Udtryk forraader, at ogsaa han morer sig. Daisy ler og morer sig kongeligt. Hun ler som et Barn ubehersket, og naar hun er ved at holde op, begynder hun igen. Marcel skænker i Glassene, hilser og drikker, saa tager han sit Guldcigaretetui frem og byder hende. Daisy bliver pludselig opmærksom, ser paa hans Haandled, hvor en Guldlænke Magen til den, hun fik af ham, hænger.

160.

Nærb. af Marcels Haandled med Guldlænken.

161.

Nærb. af Marcel og Daisy. Han har taget Armbaandet af og viser hende det. Daisy beundrer det og fortæller, at det Armbaand, hun tidligere har faaet, har bragt hende megen Lykke. Marcel spørger hende:

Tekst: Prøv om dette ikke ogsaa vil bringe Den Lykke, og behold det som en Erindring om en Mand, der altid - altid vil ...

Han ser paa hende med et Udtryk, saa Fortsættelsen af Sætningen er unødvendig. Daisy sidder alvorlig. Uvilkaarligt tænker hun paa det andet Armbaand. Hun ser over mod det Sted, hvor Plakaten hang. Marcel følger hendes Blik. Han forstaar, hun tænker paa Plakaten og paa Joe. Han ser, det er en Dumhed, han har begaaet ved at tage den væk. Daisy lægger stille Armbaandet tilbage til Marcel, som uden Spor af Fortrydelighed tager imod det. Han sidder et Øjeblik og lader det snurre rundt paa sin Pegefinger for med en flot Bevægelse at slynge det ud af Vinduet. Daisy gør en uvilkaarlig Bevægelse, som vilde hun rejse sig og løbe efter det, men bliver dog siddende. Marcel siger en smuk Kompliment om det tragiske for Armbaandet, at det ikke skulde blive hos Daisy og slutter Komplimenten med en Vittighed, der faar dem begge til at le. Atter ser Daisy paa Marcel med et Udtryk af Beundring, som hun ikke kan skjule. Hans sikre og verdensmandsmæssige Maade at tage Tingene paa blænder hende fuldkommen. Billedet toner langsomt bort.

162.

Optoning af Joes Dagligstue. Joe kommer ind fra Entreen, fulgt af Tjeneren, der fortæller, at Fruen har ringet, at hun er lidt forsinket. Joe nikker, gaar hen til Døren, der fører ind til gamle Bundings.

163.

Gamle Bundings Stue. De to Gamle er i Kostumer baade for at

prøve, om det passer dem og for at faa lidt af den gamle Atmosfære igen. Bunding staar og knapper Handskerne, saa klapper han i Hænderne, og idet han slaar Smæld med en usynlig Pisk, lader han den ene hvide Drømmehest efter den anden tumle rundt i Manegen. Fru Bunding sidder med et stille og lykkeligt Smil over Minderne. Gamle Bunding er nu lidt forpustet efter sin Optræden, sætter sig og tager frem fra en Kiste forskellige Udklip, Plakater og andre Erindringer. Han sætter sig ned og begynder at læse op. Ingen af dem har bemærket, at Joe er kommet ind og stille har overværet Scenen.

164.

Nærb. af Gamle Bunding, der nu har faaet Lorgnetterne paa Næsen og med et lykkeligt Smil læser:

Tekst: Le Journal de Bormes.

Atter bragte det verdenskendte Cirkus Bunding et Pust fra de store Steder til vor lille By. Forestillingen i Aftes stod simpelthen paa Højde med det allerbedste, der bydes ude i de store Metropoler.

Bunding tager Lorgnetterne af, de er blevet lidt duggede. Fru Bunding er ogsaa rørt, nu vender hun sig pludseligt om og opdager Joe, der stille og ubemærket er kommen hen til dem. Gamle Bunding nikker op til ham og siger:

Tekst: Ja, det var en Tid....Gud ske Lov, man har saadanne Minder!

Joe sætter sig stille ned ved Siden af dem. Der er en egen varm og hyggelig Stemning over Interiøret. Den Gamle tager en ny Avisartikel frem med et Udtryk, som tydeligt siger: "Men nu skal I virkelig ogsaa høre denne her, den er ikke ringere!" Atter har Fru Bunding det lille, rørende Smil, der saa tydeligt siger, at hun er helt borte i Mindernes Verden. Joe sidder ogsaa lyttende med et Udtryk, som mindedes han en smuk Barndomstid. Gamle Bunding smager paa Ordene og dvæler længe ved de rosende Adjektiver.

165.

Entreen. Tjeneren lukker op for et Bud, der afleverer en Pakke.

166.

Gamle Bundings Værelse. Joe har hørt det ringe og ser over mod Døren, hvor Tjeneren nu netop træder ind. Han afleverer Pakken til Joe, der tager den og læser Adressen.

167.

Nærb. af Pakken, en raffineret udstyret Kostumeæske, der bærer "Maison Marcel"s Navn.

168.

Bundings Værelse. Nærb. af de tre, der staar omkring Æsken, som Joe nysgerrig pakker op. En Kjole Mage til den lille Dukke ligger deri. Joe ser begejstret paa den.

169.

Trappegang hos Joe. Daisy kommer, laaser sig ind.

170.

I Entreen. Daisy kommer ind.

171.

Bundings Værelse. Joe hører Daisy komme. Hurtigt lægger han Kjolen ned i Æsken og skynder sig ud til hende. Gamle Bunding ser smilende og rørt efter ham.

172.

Dagligstuen. Daisy er lige kommet derind, hun har endnu Hat og Overtøj paa. Joe sætter Æsken fra sig paa Bordet, kysser hende og trækker hende hen til Bordet og tager Kjolen op af Æsken og holder den frem hen over hende. Hun vil straks prøve den og løber derfor ind i Soveværelset.

173.

Nærb. af Joe, der staar ved Bordet og nu opdager et Brev, der ligger i Æsken. Han tager det op, medens hans Udtryk siger: "Ja, helt gratis bliver det sikkert heller ikke! Han aabner Brevet og begynder at læse det:

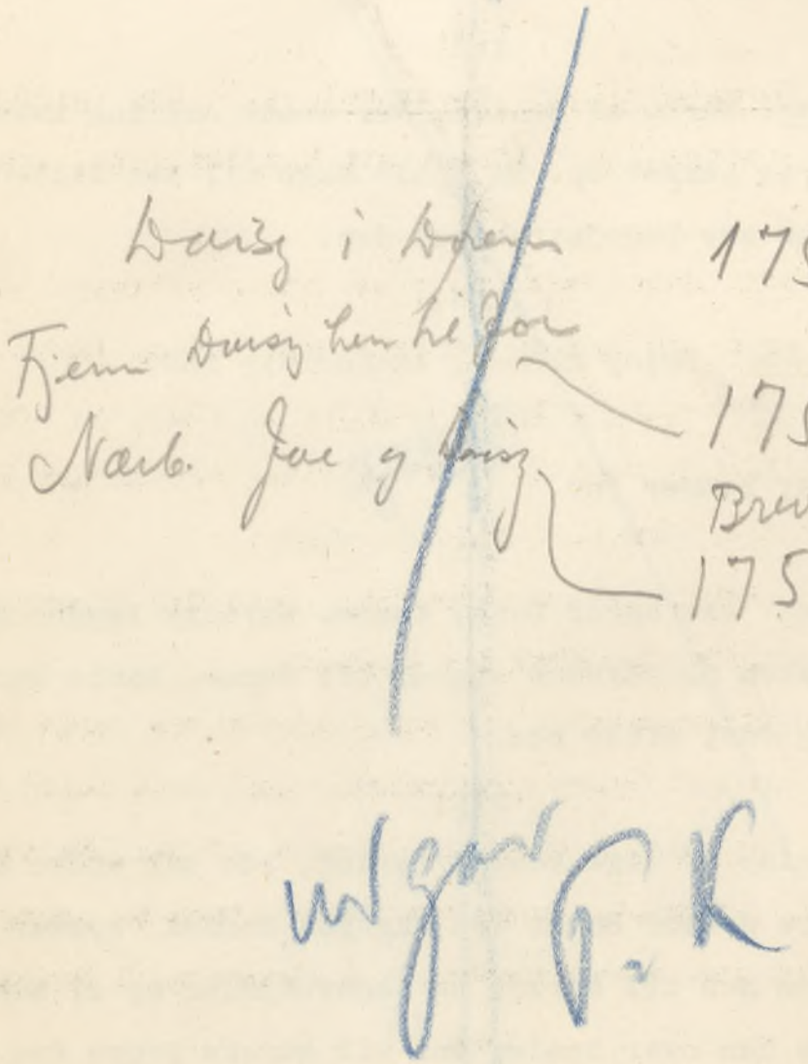

Brevtekst: Kære Frue!

De er virkelig den eneste i hele Paris, der kan bære dette Kostume, som det skal bæres. Derfor tillader jeg mig at sende Dem det i det Haab, at De vil modtage det som en Erindring om

Deres ærbødige

Marcel Philippe.

Joe staar i dybe Tanker. Ubevidst aner han, hvad dette vil føre til.

174.

Nærb. af Daisy foran Spejlet i Soveværelset. - Hun fuldfører sin Omklædning - betragter tilfreds sit Spejlbillede, løber ud.

175.

Del af Dagligstuen. Daisy kommer ind og nejer smilende for ham ..... Joe ser op og rækker hende Brevet. Daisy læser det. Hun skjuler ikke, at hun baade er smigret og stolt og beundrer "Kong Marcel"s Flothed. Med et tilfreds Smil rækker hun Brevet tilbage til Joe, der lidt heftigt siger:

Tekst: Du kan da ikke, som en anden Tøs, lade Dig forære noget af en Mand, Du daarligt nok kender!

Daisy ser virkelig overrasket paa Joe, ikke alene fordi hun ogsaa før har modtaget Gaver qva Artist, men ogsaa fordi hun virkelig synes, det er underligt og bornert af ham. Nu finder hun et lykkeligt Argument, tager ham under Armen og peger - meget accentueret paa hver Genstand - smilende om i Stuen.

176.

Panoreringsbillede i samme Rytme, som Daisy peger. De forskellige Gaver som Joe har faaet af Beundrere navnlig Beundrerinder; Opsatser, Statuetter, Laubærkranse o.s.v.

177.

Nærb. af Joe, der lidt irriteret møder Daisys drillende Smil og siger:

Tekst: Ja, lille Pige! Men der er stor, stor Forskel. Jeg har

faaet de Ting paa Grund af min Kunst ikke paa Grund af mit Udseende.

Daisy ler og forsikrer ham, medens hun kysser hans Kind, at han kun har faaet Foræringerne paa Grund af sit Udseende. Hun klapper hans Haar, trykker sin Kind ind mod hans, trækker ham leende hen til Spejlet for at vise ham, hvor smuk hun er. Billedet toner bort.

178.

Optoning af "Maison Marcel"s Kontor. En gammel, støvet Bogholder sidder synlig fornøjet og læser et Brev.

Brevtekst: .....og ved en Fejltagelse medfulgte ingen Regning. Den Pris for Kostumet, som min Hustru erindrede, var 800 Frcs, der medfølger pr. Check. Er Prisen højere, beder jeg Dem omgaaende sende en kvitteret Regning paa Differencen.

Joe Higgins.

179.

Nærb. af den gamle Bogholder, der viser sin Nabo Brevet, idet han siger:

Tekst: Stakkels Fyr, han tror "Maison Marcel" har Kostumer til 800 Frcs.....men blot alle de Damer, Hr. Marcel sender Kostumer, betalte saa meget!

Den anden nikker gammelklogt, saa tager han Hovedbogen frem, slaar en Side op og læser. - Billedet toner langsomt bort.

SLUT PAA TREDIE AKT.

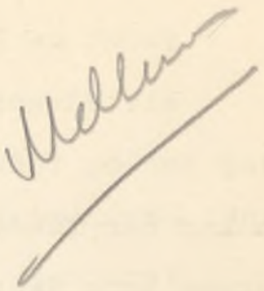

4' AKT.

180.

Tekst: Joe havde naaet sit Maal. Han var nu "Det store Nummer", Verdensattraktionen. Brogede Plakater, flammende Bogstaver fortalte om hans Ry.

Optoning af Plakater med Joe Higgins Navn. Billedet udvider sig til at omfatte hele Plakatsøjlen med Silhuetter af læsende Tilskuere. Bagved glimter Lysreklamer. Billedet toner bort.

181.

Optoning af en Avis, der dækker hele Lærredet. I Bladet pranger store Reklamer for "Joe Higgins Cocktail","J.-H.-Cigaretter" o.lgn. - Avisen sænkes, og man ser, at det er gamle Bunding, der har siddet og læst op af den.

182.

Joes elegante Spisestue. - Gamle Bundings, Joe og Daisy har netop afsluttet et fyrsteligt Maaltid og er naaet til Kaffen, Bunding lægger Avisen fra sig - tager en ny op af en større Stabel og læser - trods Joes Protester - en ny Notits op:

(Avisnotits): Joe Higgins for 300. Gang.

Efter i Dag Kl. 4 at have givet sin 10. Velgørenhedsforestilling - denne Gang for 5000 fattige Børn - fejrer Joe Higgins i Aften sin 300. Optræden paa "Grand Variété"...

Joe afbryder Svigerfaderen: Saa - lad nu det være godt! Bunding adlyder, vil tænde sin Cigar og roder i Lommen efter Tændstikker. - Han har netop faaet Æsken frem og skal til at tænde, da en af Tjenerne kommer flyvende og tænder for ham. Den Gamle, der er let irriteret over den pludselige Tilsynekomst af Tjeneren, puster den Tændstik, han selv sidder med, ud, rækker sin egen Tændstikæske til Tjeneren, der tænder paa et Fyrtøj, rækker den Gamle Ilden, medens han stille lægger Tændstikkerne paa Bordet ved Siden af ham. Joe har vinket den anden Tjener

hen til sig og givet ham en Ordre: "Lad Bilen køre frem!"

183.

Nærb. af Joe & Daisy. - Hun ser paa ham - siger saa med et lidt usikkert Udtryk i Ansigtet:

Tekst: Jeg tager med Dig i Aften!

Joe ser overrasket og glad paa hende, men det er ligesom hun generer sig lidt ved at se hans Glæde. De rejser sig begge.

184.

Spisestuen. Joe og Daisy tager Afsked med gamle Bundings og gaar. De Gamle rykker Stolene lidt mere sammen, vinker Tjenerne bort og begynder at blive veltilpasse. Gamle Bunding tager Champagneflasken og skænker op. Saa skaaler de og drikker med hinanden. Kulsyren prikker gamle Bunding lidt i Næsen. Efter at have siddet et Øjeblik rejser Fru Bunding sig og gaar hen til en stor, smuk Gramofon, aabner for Kassen og finder en Plade frem.

185.

Nærb. af Grammofonpladen i Fru Bundings Haand. - Man læser tydeligt: "Sangen om Klovnen".

186.

Joes Spisestue. - Fru Bunding sætter Grammofonen i Gang - gaar saa over mod Vinduet og ser ud. Bunding sidder lidt og lytter til Sangen, gaar saa stille over til sin Kone og sætter sig i en Lænestol ved Vinduet. En mild, fredelig Stemning har grebet dem - og begge ser de ud over Byen.

187.

Udsigt fra Vinduet. Over det oplyste Paris blinker bl.a. en Lysreklame med Joe Higgins Navn - Billedet toner over i:

188.

Variétéscenen. - Endnu et Øjeblik efter at Billedet staar klart, lyser Joe Higgins Navn fra Lysreklamen - og forsvinder saa. - Tæppet falder netop for Joes Førstenummer (Klownnummeret) - for atter at hæve sig. Joe (der i dette Nummer nærmest

184

190.

5 M. 190a Joe med i Garderoben

5 m 192a Daisy med i Garderoben

10 m. 193 Daisy hen til Joe

5 m 193x Mrs. Daisy

194 Mdg.

er i Dummepeter-Kostume og har en meget grotesk Maske) staar foran de andre Klowner og modtager det larmende Bifald. - Tæppet falder, hæver sig paany - og nu er Joe alene paa Scenen.

189.

Bag Kulisserne. - Daisy og Direktør Dautan staar ventende - ser ind paa Scenen. Man aner, at Tæppet hæves og sænkes et Utal af Gange - men endelig kommer Joe dog ud fra Scenen. Han gaar hen mod de to - straalende glad som altid - og de følger ham hurtigt ud af Billedet.

190.

Foyeren. Pierre og Marcel staar i Samtale, da Joe, Daisy og Direktøren kommer. - Joe hilser hurtigt - han skal have en hurtig Omklædning - og gaar mod Paaklædningsværelset. Direktøren har trukket Pierre til Side og taler ivrigt med ham, saa Marcel faar Lejlighed til at være ene med Daisy.

191.

Foyeren.

Nærb. af Marcel og Daisy. Han siger indtrængende:

Tekst: De maa give mig Lejlighed til at tale med Dem endnu i Aften?

Han slipper hende ikke med sit Blik, før hun har nikket Ja. - Og saa skynder hun sig bort fra ham.

192.

Foyeren. Daisy forsvinder hurtigt hen ad Gangen til Joe's Garderobe.

193.

Joes Garderobe. Nærb. af Joe, der har sminket sig af og nu er sig selv. Han hører nogen komme, vender sig mod Døren.

194.

Joes Garderobe. - Det er Daisy, der kommer ind. Joe modtager hende med et straalende Smil, - hun gør et angst og sky Indtryk, - der er ligesom noget hjælpeløst over hende, men hun fremtvinger dog et Smil. - Hun sætter sig stille - og Paaklæderen begynder saa at hjælpe Joe med Omklædningen.

196. 12 Al.

Bag Scene 197a Joe

199

199a

Tekst: Han sang om Kronens Glade, om og hans Sorg. – han sang sig ind i alle Hjerter – derfor hande han lagte hele Paris for sine Fødder.

w/ god P.K.

Optoning.

195.

Foyeren. En Teatertjener fører to kjoleklædte Herrer med høje Hatte ind til Direktøren, der staar og taler med Pierre, medens Marcel gaar op og ned ad Gulvet rygende paa en Cigaret.- Dautan hilser meget bæret paa de to fremmede Herrer.

196.

Joes Garderobe. Joe er nu omklædt og gaar - med et muntert Nik til Daisy - ud af Garderoben, fulgt af Paaklæderen. - Daisy, hvis Udtryk røber den Kamp, der foregaar i hendes Indre, gaar langsomt efter ham.

197.

Foyeren. Joe passerer Foyeren, skynder sig mod Scenen. Marcel gaar hurtigt hen til Daisy, der tøvende kommer fra Garderobe-Gangen.

198.

Paa Scenen. Joe ind - arrangerer Opstillingen til det store Nummer, i hvilken Fremtidens Jazz parodieres.

199.

Foyeren. Marcel betyder Daisy, at han ikke kan sige, hvad der ligger ham paa Hjerte, her i Foyeren, hvor der er andre til Stede. - Han faar hende til at gaa med om bag Scenen.

200.

Bag Scenen. Marcel og Daisy kommer. - Han taler ivrigt og indtrængende til hende paa den besværende Maade, der aldrig undlader at gøre Indtryk paa Daisy. - Joe i Bygn. ind fra Scenen

201.

Scenen set fra Tilskuerpladsen. Tæppet gaar op, og det store Jazznummer, i hvilket Joe er Midtpunktet, og hvor han synger "Sangen om Klovnen", begynder.

202.

Nærb. af Joe, der synger "Sangen om Klovnen". (Dette Billede deles med Fjern- og Nærbilleder af Publikum og af Scenen - samt suppleres med Sangtekster)

203

205

205*

1207.

207

1207a

207a

203.

Foyeren. Direktøren vender sig lyttende i Retning af Scenen, - beder de to kjoleklædte Herrer vente et Øjeblik - og gaar saa ind mod Scenen.

204.

Scenen. Joe er færdig med Fremkaldelserne, og Dautan kommer glædestraalende ned mod ham og fører ham, der er meget overrasket, op mod Foyeren.

205.

Foyeren. Joe og Direktøren kommer ind. De to kjoleklædte Herrer gaar frem mod ham, hilser paa ham. Med mange anerkendende Ord for hans Kunst og med Tak for hans Velvilje ved at assistere gratis overrækker de ham et Etui, som Joe lukker op.

206. 205ᴿ.

Nærb. af Etuiet med Dekorationen. Det er Palmerne.

207.

Tekst: Men medens Joe i sine inderste Tanker syntes, at nu var han naaet endnu et Skridt frem mod sine store Maal ....

Bag Scenen. Nærb. af Marcel og Daisy. De staar nu meget tæt sammen. Stemningen er erotisk. Marcel taler hede og hidsende Ord til hende. Daisy koketerer og ryster paa Hovedet. Saa siger Marcel, idet han tager et Brev op af Lommen og rækker hende det: "De tror mig ikke, Daisy. Læs dette Brev, - det er Deres Skyld, at det er skrevet!" Daisy ser tøvende paa Brevet og begynder saa at læse det.

Brevtekst: men jeg maa bryde vor Aftale, Marcela, og Du kommer til at rejse alene til det skønne Neapel, for jeg har nu mødt den Kvinde, som jeg ved, at jeg vil elske hele mit Liv. Jeg kan kun bede Dig glemme og tilgive

din lykkelige Marcel.

Daisy ser spørgende op paa ham. Hun er endnu saa ung og naiv

208'

208a

209

209x

210

1210x

210x Daisy z Marcel

wdgon

T.K

en Pige, at Ordet "elske" har en stor og afgørende Betydning for hende. Endnu tror hun kun det bruges som en ubrydelig Ed. Marcel nikker bekræftende, og Daisy bøjer Hovedet. Marcel bøjer sig endnu nærmere ind til hende og taler lidenskabeligt til hende.

208.

Foyeren. De to Herrer tager netop Afsked og gaar fulgt af Dautan. Joe staar med Dekorationen i Haanden og ser et Øjeblik paa den. Nu tager han den og hæfter den paa sit Bryst, staar lidt og skæver ned til den, med et lille Smil. Saa vender han sig om mod Spejlet og begynder at rette paa den.

209.

Ved Indgangen til Foyeren. Halvnærb. af to Klowner i groteske og hæslige Masker. Den ene af dem kigger over Skuldren ind mod Foyeren, saa vender han sig og siger med et Grin til Dummepeter:

Tekst: Det er altid Joe, der tager Stikkene hjem .... og Dekorationerne .... maaske kan jeg her give ham en lille ekstra!

Den anden ser spørgende paa ham, medens Klownen nikker hemmelighedsfuldt og forsvinder.

210.

Ved Snoreapparatet. Klownen kommer forsigtigt derhen, spejder over mod Kulissen, bag hvilken Marcel og Daisy staar, saa drejer han meget forsigtig.

211.

Nærb. af Joe, der staar ved Spejlet. Ordenen sidder nu paa hans Bryst. Endnu et sidste Blik og han vil smilende vende sig for at vise Kammeraterne den.

212.

Spejlbillede af Joe (tæt ved Spejlet). Et uskarpt Billede af Kulissen, der hæver sig, og bag ved hvilken Daisys og Marcels Skikkelser mere anes end ses. Joe flytter med en lille, hurtig

214.

Bevægelse Øjnene fra sit eget Spejlbillede mod Spejlbilledet af de to, der nu pludselig staar meget tydeligt og skarpt. Joe ser med vidt opspilede Øjne, at Marcel bøjer sig længere og længere frem mod Daisy og langsomt tvinger hende tilbage og kysser hende.

213.

Foyeren. Halvfjernbillede af Joe, der vakler et Par Skridt tilbage. Han naar hen til Bordet og griber frem for sig. Hans Haand møder en Genstand (Stol eller Lysestage). Et Øjeblik staar han støttende sig til denne, saa slynger han den mod Spejlet, der splintres i tusinde Stykker.

214.

Nærb. af Daisy og Marcel. De har hørt Spejlets Knusen, og langsomt slipper de hinanden for forskrækket at konstatere, at deres Skjul nu er illusorisk..... begge ser frem mod Foyeren.

215.

Fjernb. af Foyeren, hvor flere af Artisterne og Klownerne har samlet sig om Joe, der staar urørlig.

216.

Nærb. af Joe, der staar som bedøvet. Han stirrer ned mod Skaarene.

217.

Halvnærb. af Joe, der nu pludselig mærker, at der staar Folk om ham. Han vender sig og stirrer imod dem og tvinger sig med en Viljeanstrængelse ud af sin Bedøvelse.

218.

Panoreringsbillede af alle, der er forsamlede om ham. Dette Billede er vekslende Fotos af de forskellige Tilskueres Øjne med de forskellige Udtryk af Skadefrohed, af Spørgsmaal, af Forundring og af Deltagelse. De sidste Øjne er Daisys, der opskræmte og frygtsomme stirrer ind i hans.

219.

Nærb. af Joe, der nu kun har den ene Tanke, at Daisys Navn ikke

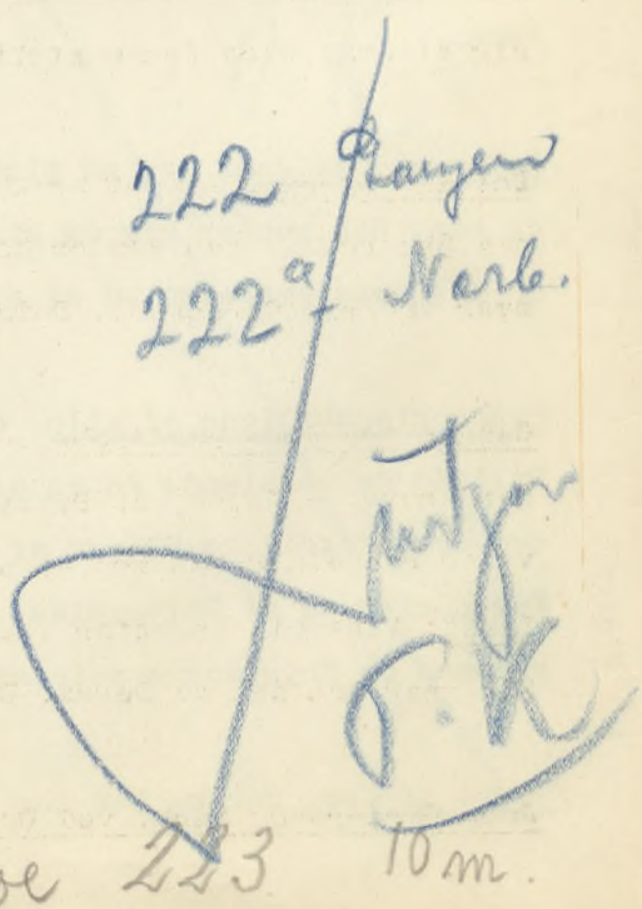

Nar. Joe 223 10m.

skal tilsmudses ..... at ikke den Pøbel, hvis giftige Tunge, han kender, saa godt fra deres skidne og sjofle Tale, nu skal faa hende til Offer ..... Han tvinger et Smil frem i sit Ansigt - et bittert, usikkert Smil som han efterhaanden vinder Herredømme over, saa han helt roligt og smilende kan sige:

Tekst: Jeg stod og blærede mig med denne Dekoration som en forfængelig, lykkelig Nar .... Saa blev jeg gal paa den dumme Klown derinde i Spejlet ..... og hans Selvgladhed!

Han staar og ser mod dem, medens hans Haand piller lidt ved Dekorationen.

220.

Meget langsom, glidende Panorering af Tilskuerne. Kun de to Klowner ved virkelig Besked, medens de andre, der kender Klownernes Løjer, ikke er helt sikker paa, om det ikke er en ekstra god Spøg, de ikke forstaar at goutere. I Daisys Ansigt er det spændte, opskræmte Udtryk veget. Det er tydeligt, at hun er som befriet fra et ondt Mareridt, ved at hun slap for et Opgør straks. Marcel staar som sædvanligt fuldstændig rolig, koldblodig og er Herre over Situationen .... Nu breder der sig et Smil over flere af Tilskuernes Ansigter.

221.

Del af Foyeren. Med et næsten tragikomisk Udtryk tramper Joe paa Skaarene - saa vender han sig om paa Hælen og gaar hurtigt over mod sin Garderobe. Daisy gaar langsomt og tøvende efter.

222.

Gangen med Joes Garderobe. - Joe kommer hen mod Døren til sin Garderobe, - føler, at Daisy følger efter ham - og uden at vende sig siger han med et ubevægeligt Ansigt:

Tekst: Vent mig nedenfor ... Du ... og han!

Saa gaar han ind ad Døren. Daisy staar ubevægelig.

223.

Joes Garderobe, Nærb. ved Døren. - Joe drejer Nøglen om.

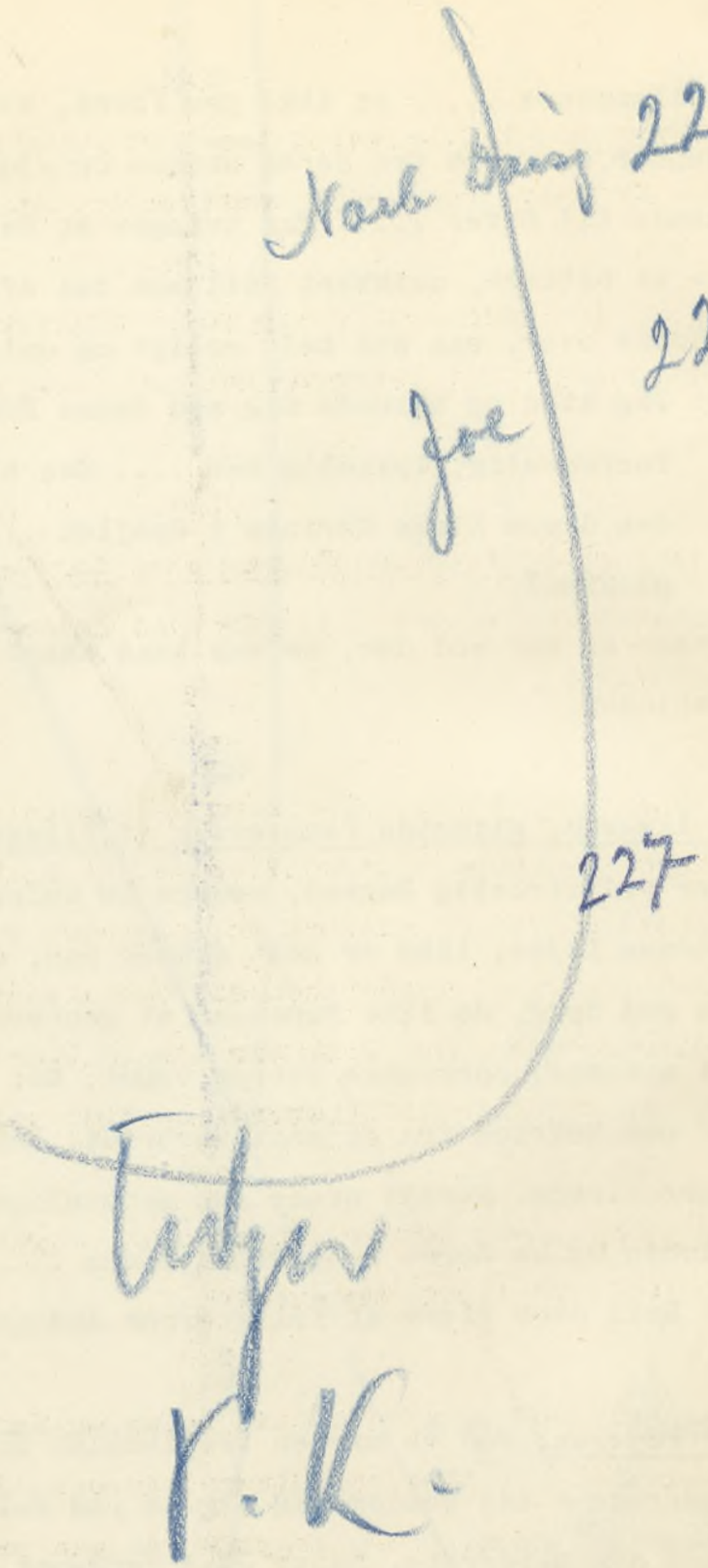

Nach Daing 224

Joe 225.

227

Tutzer

V. K.

224.

Ved Døren udenfor. - Daisy tøver et Øjeblik, tager saa forsigtigt i Dørhaandtaget - og konstaterer, at Døren er laaset.

225.

Nærb. af Joe, der sætter sig foran Sminkebordet i Garderoben. - Med et udslukt Blik stirrer han ind i Spejlet. - Langsom Aftoning.

226.

Optoning af Artisternes Udgang uden for Variétéen. - Marcel og Daisy staar og venter. Lidt fra dem holder Marcels Auto - en lukket Vogn.

227.

Trappegang med Vindue. Joe kommer langsomt ned ad Trappen. Han bøjer sig og ser ud ad Vinduet. Et Øjeblik bliver han staaende, det er som om det, at de staar der sammen, atter overvælder ham. Langsomt vender han sig bort fra Vinduet. Hans Ansigt afspejler Kampen, der foregaar i hans Indre. Saa tager han Beslutningen og gaar lidt tøvende og lidt usikker ned ad Trappen.

228.

Ved Udgangen. Joe kommer langsomt ud, - gaar sløvt og søvngængerisk hen mod de to, der venter.

229.

Ved Autoen. Joe kommer hen til Daisy og Marcel, der verdensmandsmæssigt tilbyder ham Plads i Autoen. Joe overhører det fuldkomment, og alle tre begynder at gaa sammen ned ad Gaden ..... Chauffeuren ser tvivlraadigt efter dem, saa sætter han Vognen i en langsom Bevægelse og følger i en ret stor Afstand efter dem.

230.

Øde Gade. De gaar alle tre tavse og langsomt ved Siden af hverandre, og det er, som om de hvert Øjeblik venter, at en af dem skal bryde Tavsheden. Apparatet følger dem, medens de gaar: Tekst: Joe havde villet tale ud med Daisy og Marcel, men det

var ham ikke muligt at sige et Ord.
De gaar alle tre tavse, men i Tankerne fører de den lidenskabeligste Samtale med hverandre.

231.

Gadehjørne med en Postkasse. De tre kommer gaaende omkring Hjørnet, nu standser Marcel tæt ved Postkassen. Daisy og Joe standser ogsaa. Det er, som alle tre nu stod foran Afgørelsen, og alle er prægede af dramatisk Liv, skønt ingen af dem handler.

232.

Nærb. af de tre. Marcel tager langsomt og betydningsfuldt sin Lommebog frem, og det er som blev der sagt mange Ord mellem ham og Daisy, da han tager Brevet frem. Begge ser ind i hinandens Øjne. Langsomt vender han sig over mod Postkassen, og langsomt putter han Brevet deri. Alvoren over Bestemmelsen over fire Menneskers Skæbne præger dem alle tre, medens Marcel foretager denne tilsyneladende saa dagligdags Handling. Marcel vender sig og tager Afsked. Nu gaar han tilbage hen mod sin Bil. Daisy ser efter ham. Det at han har gjort det ..... det, at han har "handlet", har i Virkeligheden ganske besejret hende.

233.

Øde Gade. Marcel gaar frem mod sin Auto, der hurtigt kommer kørende frem mod ham. Han giver en kort Ordre, Autoen standser.

234.

Nærb. af Joe og Daisy. De staar begge og stirrer den Vej Marcel gik. Saa kan Daisy ikke udholde Tavsheden og Roen længere, hun vender sig og begynder at gaa, og Joe skynder sig hen til hende. Atter gaar de tavse sammen, atter fører de i Tankerne en bevæget, lidenskabelig Samtale. (Apparatet skal følge dem under deres Vandring og dette Billede skal virke som en Evighed af Pine og Ensformighed).

235.

Øde Gade. Marcel staar ved sin Auto som før. Han har tændt en Cigaret og giver sin Chauffeur en Ordre. Han stiger ind, og Vognen kører langsomt frem.

236.

Ved en Bænk i en lille Park. Joe og Daisy standser ved en Bænk. Et Øjebliks Pause. Saa kommer det sagte fra Joe:
Tekst: Er Du sikker ..... helt sikker paa, at Du elsker ham? Daisy bøjer Hovedet langsomt bekræftende. Joe ser paa hende, han kæmper mod Graaden. Langsomt bøjer han Hovedet tilbage som for at holde Taarerne igen, saa overmander Bevægelsen ham, og han glider ned paa Bænken og skjuler Ansigtet i sine Hænder. Daisy staar og ser fortvivlet paa ham. Hendes Sind er i heftig Oprør og Tvivl, hun er lige ved at kaste sig om Halsen paa ham, kysse ham og trøste ham, sige at hun elsker ham, kun ham alene ..... men hun føler, at det er umuligt for hende at sige det og at gøre det, og langsomt, ubehjælpsomt næsten kejtet stryger hun over hans Haar og kysser det ..... Saa vender hun sig langsomt fra ham.

237.

Parken med Bænken. Joe sidder som før ubevægelig med Ansigtet skjult i sine Hænder. Daisy gaar hurtigere og hurtigere, nu næsten flygter hun.

238.

Nærb. af Joe paa Bænken. Han løfter langsomt Hovedet. Med taareblændede Øjne begynder han at tale ..... lidenskabeligt, i heftige Ord anklager han sig selv og tigger Daisy om at blive. Nu ser han pludselig, at han er ene, at hun ikke længere staar bag ved ham. Han rejser sig hurtigt, ser sig om. Fortvivlet skriger han hendes Navn.

239.

Uden for Parken. Daisy kommer gaaende med hurtige Skridt, standser pludselig, lytter.

240.

Nærb. af Joe i Parken. Han raaber paa Daisy. Han staar tøvende, som ventede han et Svar ... begynder saa at løbe i samme Retning, som Daisy gik.

241.

Nærb. af Daisy uden for Parken. Fortvivlet med Taarer i Øjnene lytter hun efter Joes Raab. De modstridende Følelser kæmper en vild Kamp i hendes Hjerte. Hun vender sig pludselig og ser overrasket frem mod Gaden.

242.

Halvfjernb. af en Auto, der standser op. Marcel stiger ud ad den, gaar hastigt hen mod Daisy, tager hende ind til sig, viljeløst følger hun ham hen til Autoen .... stiger ind ..... Autoen jager afsted. Joe kommer langsomt gaaende ud af Parken. Hans Gang er vaklende, vidste man ikke bedre, kunde man tro, at han var beruset. En Skøge kommer frem imod ham, standser ham og taler til ham.

243.

Nærb. af Joe og Skøgen et ualmindeligt hæsligt og liderligt Stykke Fruentimmer. Joe stirrer paa hende. Hun ler til ham paa Professionens Vegne. Stadig tror hun, han er beruset. Joe holder pludselig inde med sin Latter og stirrer med opskræmte Øjne paa hende.

244.

Nærb. af Joe og Skøgen. Joe stirrer paa hende. Det hverdagsagtige i dette Møde og Baggrunden paa hvilket, dette sker, krystalliserer sig i hans Fantasi som et Udtryk for noget dæmonisk. Han skærer et Par groteske Klowngrimacer og drejer sig nu fuldkomment sikkert om paa Hælen og gaar hurtig bort. Skøgen ser maalløs efter ham, bander saa. - Billedet toner bort.

245.

Tekst: Som Papa Bunding sagde: Først Prøverne, saa Forestil-

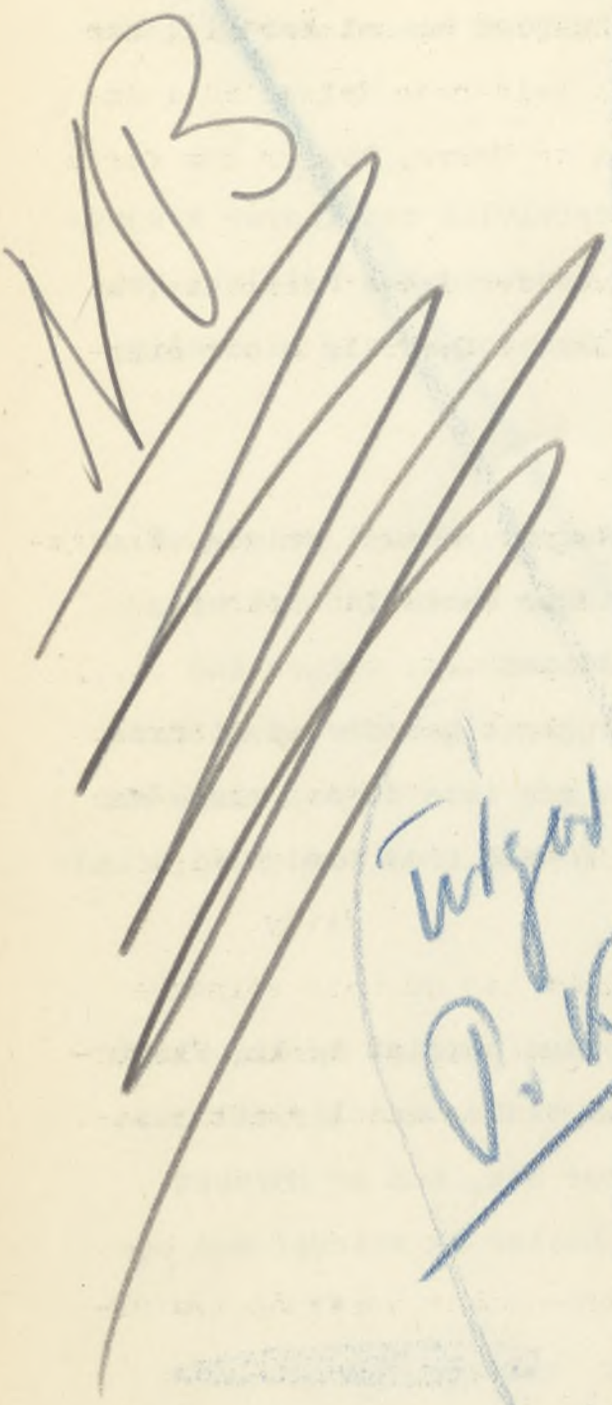

NB

Narb. Joe 245

Tjerb. 245a

Narb. Joe 245b

Joe telt nær 246

Udgod P.K.

247

Nær Joe (Sminten) 248

Klown ind 248a {Heri sætter alle Narb.

Nær Joe 248b

Nærb. Klown 248c

Nær Joe 248d

Narb. Klown 248e

lingen og saa endelig Mennesket. 18 Timer efter sad Joe atter ved sit Arbejde. -

Joes Garderobe. Joe sidder foran Spejlet og sminker sig, han er dødtræt. Langsomt maler han den hvid-røde Sminke ud i Ansigtet. Paaklæderen kommer ind med to Breve, lægger dem foran ham. Joe aabner dem langsomt.

Brevtekst: Ordenskapitlet har herved den Ære at bekræfte, at Præsidenten ved Skrivelse af Gaars Dato har overdraget Dem Palmerne.

246.

Halvnærb. af Joe, der ligegyldig lægger Brevet fra sig. Saa tager han det andet og ser paa det. Hans Minespil viser hans Kamp, saa aabner han det pludseligt hastigt.

Brevtekst: naar Du læser dette, er jeg allerede langt borte. Søg at glemme mig ..... søg at tilgive mig. Jeg lover Dig, at jeg aldrig mere skal opsøge Dig.

Daisy.

Joe sidder med Brevet. Taarerne løber ned ad hans sminkede Klownansigt. Gang paa Gang tørrer han, uden at tænke, Taarerne bort. Sminke og Rødt og Sort maler fantastisk rundt i Ansigtet.

247.

~~Foyeren (eller~~ bag Scenen). Klownerne staar ventende med deres overdrevne fantastiske Masker.

248.

Joes Garderobe. Han sidder som før. Døren bliver revet op, en Klown staar i denne. Joe vender sig mod ham. Klownen begynder at sige noget men standser i det. Han ler og siger, idet han gaar nærmere:

Tekst: Fandens god Maske, Du har lagt i Aften!

249.

Nærb. af Joe.

Nark Joe 249.

Bygge 250

Wgar

TK

Halvnærb. af Joe og Klownen. Klownen gaar lidt nærmere til Joe og siger, idet han betragter ham nøjere:

Tekst: Du græder jo, Joe!

Joe ser op paa ham, saa tager han langsomt Brevet, rækker det til den anden, der skynder sig at læse det.

Brevtekst: (Brevet fra Ordenskapitlet).

Klownen nikker alvorligt frem for sig og siger:

Tekst: Ja, jeg vilde ogsaa græde, Joe, om det var hændt mig .. hvor maa Du være lykkelig ....

Han ryster rørt Joes Haand. Joe vender sig ind mod Spejlet, han pudrer Taarerne bort. Billedet toner bort.

SLUT PAA FJERDE AKT.

5' AKT.

251.

Tekst: Tre Aar var gaaet. Gamle Bundings nævnte aldrig Datteren med et Ord, men i Tankerne "talte" de ofte om hende.

Nærb. af de to Gamle. Fru Bunding ligger paa Knæ foran Kisten i Færd med at gøre Orden i den. Gamle Bunding sidder lidt derfra i en Lænestol med en Cigar. Af og til skotter han ned mod Konen. Fru Bunding har nu fundet en sammenlagt Plakat frem, breder den forsigtig ud, ser med et vemodigt Smil paa den.

252.

Afblændet Del af en Plakat med en ubehjælpsom Tegning af en lille Pige, der danser paa Line. Nedenunder Billedet staar: Vidunderbarnet Daisy i hendes Linedans over Afgrunden.

253.

Nærb. af de to. Fru Bunding ser endnu lidt paa Plakaten, det kæmper i hende, men hun behersker dog sin Bevægelse, saa rækker hun Plakaten over til gamle Bunding, der sætter Lorgnetterne paa Næsen og med et sagligt Udtryk studerer den. Fru Bunding har fundet en ny "Skat" frem fra Kisten, hendes Holdning og Bevægelse udtrykker, at hun er meget rørt over det, hun her ser paa. Gamle Bunding skotter atter over mod hende denne Gang stærkere end før og saadan, at han tilsidst bøjer sig lidt frem over Stolen. Fru Bunding ser pludselig op mod gamle Bunding, der bliver forlegen næsten som en Skoledreng, der bliver greben paa fersk Gerning. Han rømmer sig, sætter sig tilbage i Stolen, damper ivrigt paa Cigaren og tager Avisen, der ligger ved Siden af ham, folder den ud og begynder at læse. Fru Bunding ser over mod ham med et forstaaende og næsten moderligt Udtryk. Saa bøjer hun sig atter over mod Kisten.

254.

Nærb. af Fru Bunding, der holder en Trærangle i sine Hænder.

Billedet toner over i:

255.

Billede af en Rangle, der rystes. Billedet udvides til at omfatte et lille Barn, der ligger og ler op mod en Rangle. (En Sølvrangle i Modsætning til Træranglen).

256.

Tekst: Ingen af de Gamle anede, at de forlængst var Bedsteforældre.

Værelse hos Daisy. En Nurse sidder med det lille Barn paa sit Skød, mens Daisy træt og forgræmmet staar og konfererer nogle Regninger igennem med Stuepigen. Denne gaar - og med synlig Ulyst griber Daisy Telefonen.

257.

Del af den store Sal, bag Salonen i "Maison Marcel". Marcel er ved at skabe et nyt Kostume paa sin nye "Interesse": Lilian Delorme, der staar foran ham i Kombination. Telefonen, der staar bag ham, ringer, en ung kvindelig Assistent tager den, meddeler sagte Marcel, der er stærkt optaget af en Flirt med Lilian, hvem det er, der ringer. Marcel gør en Bevægelse, som viftede han en Flue væk, og siger uden at dæmpe Stemmen:
Tekst: Jeg er her ikke, - forstaar De. -
Lilian ler højt og triumferende.

258.

Værelse hos Daisy. Nærb. af Daisy, der staar og venter ved Telefonen, hun har hørt Replikken, lægger med en meget bitter og afslappet Mine Røret paa uden at afvente Svaret. -

259.

Daisys Værelse. Daisy gaar over mod Barnet, tager det i sine Arme og kæler for det med et fraværende Udtryk. Billedet toner bort.

260.

Tekst: Naar et Menneske kæmper for at udslette Erindringen om Fortiden .....

Nærb. af et Glas, der bliver fyldt af en let rystende Haand.

261.

Joes Dagligstue. Gamle Bunding og Joe. Joe har skænket sit Glas fuldt, nu vil han skænke for den Gamle. Denne viser, at hans Glas er fuldt. Joe skyller Drikken ned, hans Ansigt oplives et Øjeblik, og han tænder med et Glimt af Behag en Cigarstump. Pause. Nu løfter Joe atter Flasken og vil skænke, men Flasken er tom. Han rejser sig og gaar hen mod Spisestuen.

262.

Nærb. af Bunding, der i de sidste Aar er blevet meget gammel. Med et hjælpeløst Udtryk ser han over mod Joe. Livet har kun budt Bunding Sorger af økonomisk Art, og han kan ikke finde de Ord, der her kan trøste. Han forstaar, at Joe drikker, men som gammel Artist frygter han det. - Han rejser sig og gaar stille efter Joe.

263.

Spisestue hos Joe. Joe staar ved et Skab, han har fundet en ny Flaske og er nu i Færd med at ville trække den op. Den Gamle kommer hen til ham, lægger forsigtig Haanden paa hans Arm og siger et Par Ord. Der er et Præg af rørende Afmagt over den Gamle, og han skammer sig over at blande sig i en Ting, der ikke kommer ham ved. Joe ser overrasket paa ham, og det er længe siden, at den Gamle har følt sig kompetent til at blande sig i hans Affaire. Han befrier sig med en hurtig Bevægelse for Haanden og vil give et heftigt Svar. Han ser i det samme Bundings Udtryk.

264.

Nærb. af gamle Bunding. Et angst og forskræmt Udtryk breder sig over hans Ansigt. Det vilde være første Gang, han modtog en Irettesættelse af sin gamle Elev.

265.

Halvnærb. af de to. Joe griber den gamles Haand, trykker den og siger et Par Ord til ham. Han standser midt i Sætningen -

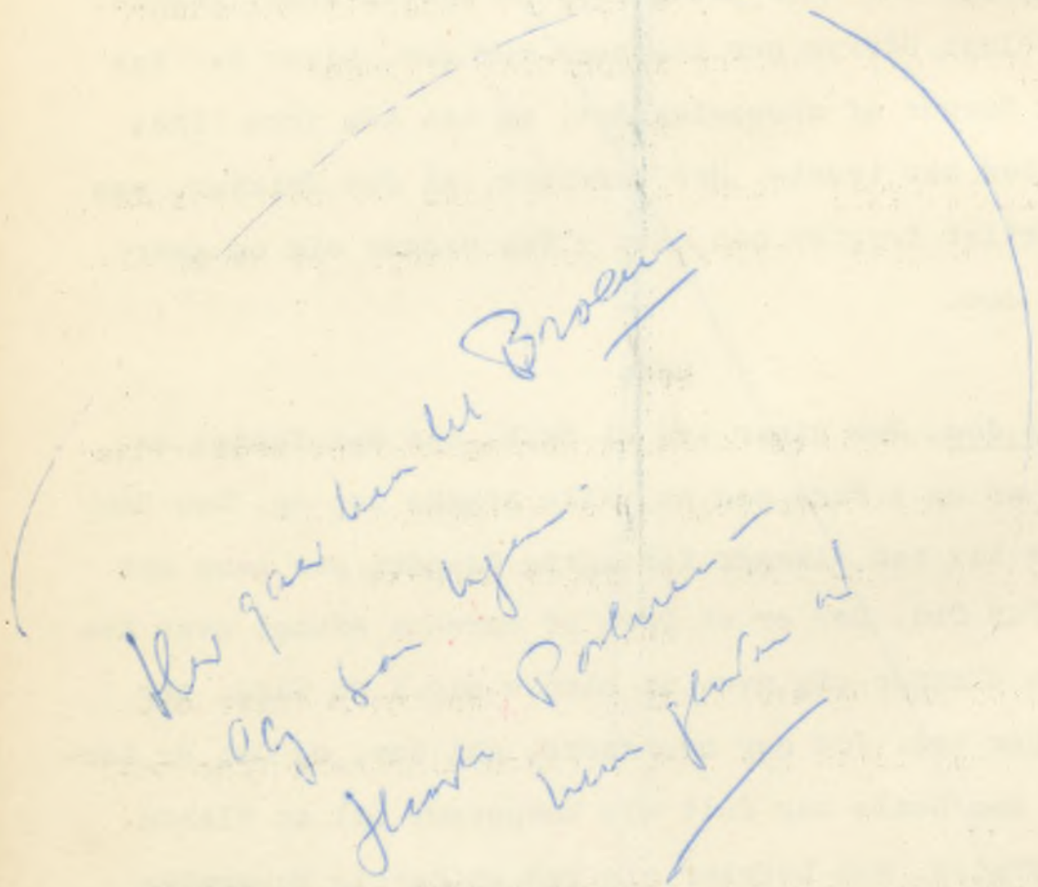

for at fortsætte den, maatte de tale om Daisy, og det gør de ikke. Et Øjeblik bliver de staaende med hinanden i Haanden, saa vaagner Joe ligesom op og stryger sig over Panden, ser hen paa Uret, mumler et Par Ord til Afsked og gaar. Gamle Bunding ser efter ham, sukker. (Over hele denne Scene skal der være det Præg af Mandfolkeblufærdighed, som to Mænd, der respekterer hinandens Følelser, kan vise). Aftoning.

266.

Hurtig Optoning. Befærdet Gade. Joe kommer gaaende med Hatten ned i Panden, langsomt og i dybe Tanker. Pludselig standser han op og stirrer over paa den anden Side af Gaden.

267.

Den anden Side af Gaden. Nærb. af Daisy. Hun ser over mod Joe, der er som en fortvivlet Kalden i hendes Udtryk, et Skrig efter ham.

268.

Tekst: Over den brede Flod af Mennesker og Skæbner mødtes deres Øjne for første Gang siden dengang.....

Nærb. af Joe. Hans Ansigt har Udtryk af Længsel.

269.

Tekst: Joe havde set Daisys Udtryk .... Han havde følt det, som om hun kaldte paa ham, strakte sine Arme frem mod ham.....

Befærdet Gade. Joe gaar hurtigt et Par Skridt ud paa Kørebanen for at skynde sig over til Daisy.

270.

Nærb. af en Politibetjent, der markerer: Fri Bane.

271.

Fjernb. af Gaden. Trafikbølgen, der vælter frem.

272.

Ganske kort Nærb. af Joe, der staar midt i Strømmen.

273.

Den anden Side af Gaden. Daisy stirrer frem mod de tunge Biler,

277 - 12 M.

278 - 25 M.

der maler forbi. Et resigneret Udtryk breder sig over hendes Ansigt, langsomt vender hun sig og gaar bort.

274.

Nærb. af Politibetjenten, der markerer: Stop! (Kun et af Betjentbillederne anvendes, det bedst motiverede).

275.

Fjernb. af Fodgængere, der som forvildet Kvæg skynder sig over.

276.

Den anden Side af Gaden. Joe kommer hastig over og stirrer forvildet omkring efter Daisy .... Han bliver staaende et Øjeblik, saa slukkes Haabet i hans Øjne, træt og modløs gaar han den modsatte Vej af den, Daisy gik. Billedet toner bort -

277.

Tekst: Som altid, naar Joe mindedes Fortiden, drak han skaanselsløst.

Nærb. af Joe, der sidder usminket i sin Garderobe. Et Par tomme Flasker staar paa Gulvet, en halvtømt paa Bordet. Joe er tydelig drukken og sidder og ser sløvt frem for sig.

278.

Nærb. af et Lys, der blinker i Joes Garderobe.

279.

Joes Garderobe. Joe ser op mod Signalet, saa skænker han Glasset topfuldt og skyller Indholdet i sig. Han rejser sig besværligt, let ravende og gaar hen til et Skab og aabner det. Ud fra dette river han en Snes straalende og glimtende Pailletkostumer, tager ligegyldig et af dem og kaster det hen paa Stolen. Stadig let ravende tager han en Kasse frem, Laaget gaar op, et halvthundrede Parykker vælter ud. Paa samme ligegyldige Maade griber han ned i Dyngen og tager en Paryk, som han sætter skævt paa Hovedet (~~Det er en af disse Parykker, som de engelske Klowner bruger, hvor Haaret stritter som tre lysende Horn op i Vejret~~). Han staar sløvt og let dinglende med sløve Øjne og ser frem for sig.

280.

Tekst: En Klowns Garderobe er det sælsomste Værksted i Verden.

Langsom Panorering af en Del af Joes Garderobe (maaske en Del der var skjult bag et Forhæng, Joe rev til Side for at hente Kostumerne, eller et Skab, han har aabnet) med alle en Klowns Rekvisitter: Masker, Musikinstrumenter, falske Maver, Knipler, Havevandkander, smaa Havedøre, Havelaager, Æg i Stropper, kæmpestore Slæbere, Bukser, der lyses op bag i, Hunde og Kanariefugle, der gør det samme, Hatte i alle Faconer, Handsker, Svineblære, Plakater, forskellige udstoppede Dyr saasom Gæs, Ænder, Hunde o.s.v. Det, der giver Rummet et saa stærkt fantastisk Præg, er at Dimensionerne paa nogle Ting er falske, f.Eks. en Tand paa Størrelse af en Træstub, en Barberkniv og en Sikkerhedsnaal paa Størrelse som en Sabel .... Alt dette faar pludselig et hemmelighedsfuldt Liv som et Vrængebillede af Joes Tanker. De udstoppede Dyr bliver levende, Hundene gør, Kattene miaver og Gæssene og Ænderne strækker Hals og hvæser. (Alt dette sker i en ujævn, disharmonisk Rytme og i en grel Belysning. Man skal forstaa, at det er Deleriumet, Sorgen og Skinsygen, der her danser en dæmonisk Runddans i en stakkels, ødelagt Hjerne).

281.

Nærb. af Joe, der med opspilede Øjne ser angst frem for sig. Nu viger han vaklende tilbage mod Væggen.

282.

Nærb. af enkelte af Rekvisitterne. De udstoppede Dyr, der truende nærmer sig Joe.

283.

Bag Scenen. Bevægelse og Forvirring. ~~En Samling Klowner staar ventende~~. (ikke Parodien paa Jazz-Band, men et stort, almindeligt Klownnummer). Direktøren kommer bandende frem og spørger efter Joe. Regissøren farer afsted efter ham.

284 6 sll.

Wigan

[illegible]

Her Seem
has Fadeen
of
deceptive [illegible]

284.

Joes Garderobe. Joe ligger paa Gulvet. Regissøren kommer farende ind og ser sig forvirret om, saa opdager han Joe, skynder sig hen til ham, sparker raat og brutalt til ham og skriger:

Tekst: For Satan, Higgins! Igen drukken .... igen ødelægge en Forestilling! De faar Deres Afsked, ligesaa sikkert som De ender paa Ladegaarden!

Halvnærb. af de to. Joe løfter Hovedet, ser sig sløvt omkring, saa lægger han sig atter ned. Regissøren rusker haardt i ham. Billedet toner bort -

285.

Forværelse "Maison Marcel". Daisy kommer tøvende ind, en Tjener tager imod Besked - gaar. Daisy følger langsomt efter.

286.

Modesalonen. - I en raffineret Belysning sidder et lille Selskab bestaaende af 3-4 Herrer (bl.a. Marcel og Pierre) og lige saa mange muntre Damer (bl.a. Lilian) og fester. Stemningen er meget høj, og Marcel viser Lilian megen varm Interesse. Tjeneren gaar fra Døren, som han lader staa paa Klem, hen mod Marcel.

287.

Nærb. af Døren. - Den gaar op - Daisy kommer ind - ser med Væmmelse, men uden større Overraskelse paa Orgiet.

288.

Ved Bordet. De fleste af Festdeltagernes Opmærksomhed vækkes - og de ser mod Døren. Lilian"maaler" Daisy og kommer med et Spørgsmaal til Marcel, der med en overlegen Skuldertrækning svarer:

Tekst: En Forbindelse af Maison - engang - ikke daarlig - men nu - passee!

Lilian ler overstadigt og haanligt. - Pierre har Medlidenhed med Daisy og begynder at rejse sig.

289.

Nærb. ved Døren. - Daisy "flygter".

290.

Ved Bordet. - Marcel tager Optrinet med stor Ro - og kysser Lilian, der kaster sig ind til ham. - Pierre sætter sig langsomt.

291.

Salonen. - Et kort Glimt af det soldende Selskab. - Aftoning.

292.

Optoning af Gadeparti ved Seinen. Daisy kommer langsomt gaaende, hun har gaaet længe rundt i Gaderne, hun har grædt og er dødtræt. Mørket er forlængst faldet paa, Lysreklamerne flammer gennem Luften. Daisy ser Skæret fra dem lyse i Vandet.

293.

~~Spejl~~billede ~~i Vandet~~ af Joes Navn i Lysreklame.

294.

Halvnærb. af Daisy, der ligesom vaagner af en Drøm, ser op mod Lysreklamen, der flammer med Joes Navn ..... saa begynder hun at gaa hurtigt.

295.

Tekst: Daisy syntes nu, at der kun var et Menneske, der kunde frelse hende. - Hun gik til Joe.

Foran Porten til det Hus, hvor Joe bor. Daisy kommer hen til den og ringer paa.

296.

Portnerloge. Konen ligger i Sengen. Manden i Skjorte ser ud gennem et Kighul, han trækker i et Haandgreb, vender sig og gaar i Seng.

297.

I Porten. Daisy kommer ind, Porten smækker bag hende, hun begynder at gaa op ad Trappen.

298.

Døren udenfor Joes Lejlighed. Daisy kommer, ringer paa.

300 | Trappen -

I Entree 300a

Trappen 300b Daisy sundes ud.

W Glaus

P. K.

299.

Bundings Værelse hos Joe. De sidder oprejst i Sengen begge to og lytter, saa nikker gamle Bunding og kryber ud. Hans Ræveskind er forøget med Aarene.

300.

Trappeafsatsen ved Joes Entreedør. Daisy staar lænet mod Døren, hendes Hjerte banker, da hun hører Trin. Nu aabnes Døren, og Bunding staar i denne. Han ser overrasket paa hende, og hans Overraskelse slaar hurtigt ud i en heftig Vrede, han husker alle disse Aar fulde af Sorg, som hun har tilføjet de tre. Daisy rækker forsigtig Haanden frem mod ham, men han viger et Par Skridt tilbage og siger haardt:

Tekst: Du har svigtet som Artist, som Menneske, som Hustru, her har Du intet at gøre .....

Han vender sig og hugger Døren haardt i for hende. Daisy bliver et Øjeblik staaende og ser mod den lukkede Dør.

301.

Nærb. af Daisy. Alt Haab dør i hendes Ansigt, langsomt vender hun sig.

302.

Tekst: I gamle Bundings Hjerte kæmpede Faderfølelsen og den gamle Artists Moralbegreber en haard Kamp.

Entreen. Gamle Bunding staar i Tvivl og Usikkerhed, han er lige ved at lukke op og raabe paa hende, men synes dog, at det vilde være altfor let for Daisy at finde Tilgivelse, saasnart hun beder om det .....

303.

I Porten. Joe sløv af Spiritus laaser sig ind, gaar vaklende frem i Porten, medens Døren bliver staaende paa Klem efter ham.

304.

Døren udenfor Joes Dør. Daisy begynder langsomt at gaa ned.

305.

Trappeafsats (Stuen) med Elevator. Joe gaar langsomt og sløvt

ind i Elevatoren. Den kører langsomt opad.

306.

Trappegang. Langsomt - Trin for Trin - gaar Daisy ned. Som en lysende Skygge passerer Elevatoren forbi.

307.

I Elevatoren. Joe staar lænet sløvt mod Elevatorens Væg. Nu standser den i et Ryk, der faar ham til at vaagne, besværligt aabner han Døren.

308.

I Porten. Døren staar paa Klem efter Joe. Daisy aabner Døren og gaar langsomt ud. Døren smækker i efter hende.

309.

Entreen hos Joe. Joe har lige laaset sig ind, og Døren staar endnu aaben. Gamle Bunding spørger ham forundret, om han ikke har mødt Daisy, der lige har været der. Joe vender sig og styrter som en Gal ned ad Trappen.

310.

Trappegang. Joe styrter ned ad Trappen.

310a Mellem Etagerne.

311.

I Porten. Fra den sidste Trappeafsats kommer Joe styrtende, han løber hen til Porten og tager i den. Den er laaset. Han søger febrilsk i sine Lomme, Nøglerne er der ikke, saa kimer han paa hos Portneren.

312.

Portnerlogen. Langsomt og meget utilpas gaar Portneren over til Kighullet og kigger ud, saa siger han over til sin Kone:
Tekst: Det er ham, Higgins, det drukne Spektakkel, vil han ud,
saa kan han selv lukke sig ud!
Gadeparti ved Seinen. Daisy kommer vaklende, nu standser hun, ser ned mod Vandet.

313.

Trappeafsatsen ved Joes Entredør. Joe kommer farende som en Vanvittig og tager Nøglerne, som han har ladet sidde i Entree-

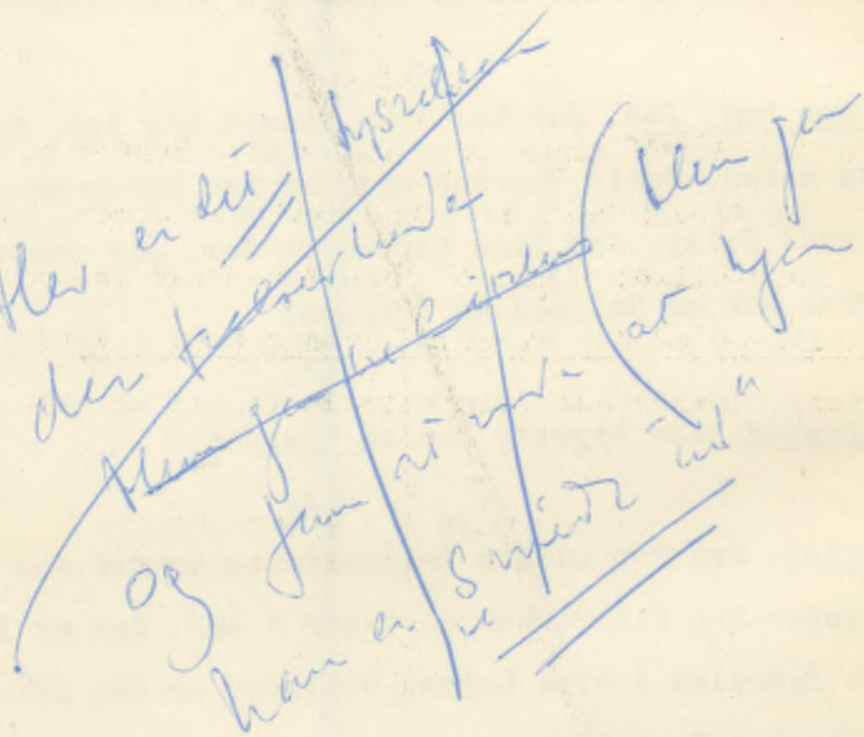

døren.

314.

Nærb. af Daisy, der hælder sig ud over Vandet.

315.

I Porten. Joe laaser sig ud.

316.

Seinen. Brede Ringe i Vandet viser, at et tungt Legeme lige er forsvundet under Overfladen.

317.

Foran Porten til Joes Hus. Joe er standset op, han ser spejdende til begge Sider. - Han skriger gentagende Gange paa Daisy.

318.

Tekst: Men Daisy hørte ikke hans Raab. Hendes afsjælede Legeme førtes bort af den hvirvlende Strøm, kun som en sidste Hilsen flammede Joes Navn over hendes Grav.

Spejlbillede af Joe Higgins lysende Navn i Vandet (Eller: Joe Higgins, Klownen der faar hele Paris til at le).

SLUT PAA FEMTE AKT.

Her er Lejlighed til at faa en lille Veninde – De gaa ikke træfve – for de er svensk dæfve. –

De kan her faa en lille Veninde der ikke gaa tæfve – hun er svensk dæfve.

Vidger

P. K

6' AKT.

Tekst: Tre Aar havde været nok for Lilian Delorme til at ødelægge Marcel i Bund og Grund ...

319.

Nærb. af en lille Auktionshammer, der slaar første, anden og tredie Gang.

320.

Optoning af Salonen i "Maison Marcel". - Der holdes Auktion over Indbo og Varelager. En Del Købere, Kreditorer og alm. Nysgerrige er til Stede. - Auktionsholderen "gør et Nummer færdigt" - og tager saa fat paa det næste: Alle de smaa Dukker, som to Tjenere holder udtrukne paa en Snor. Auktionsh. udbyder med en saftig Replik Dukkerne - og Publikum fniser.

321.

Ved Døren til Salonen. - Marcel sniger sig stille ind - han gør nærmest Indtryk af at være et Vrag baade legemligt og sjæleligt, men har dog bevaret en vis Elegance i sin Paaklædning.- Han ser med et træt og forpint Udtryk hen mod Auktionsholderen.

322.

Lille Gruppe af Auktionsgæster. Et Par Herrer har faaet Øje paa Marcel, den ene gør den anden et Spørgsmaal, efter et Øjeblik at have vendt sig mod Marcel, svarer han:
Tekst: Ja! Han er nu et Vrag baade aandeligt og legemligt.

323.

Nærb. af Marcel. Han staar sløvt og ser hen mod Auktionsholderen.

324.

Del af Salonen. - Auktionsholderen kan ikke faa noget Bud paa Dukkerne og siger: Er der virkelig ingen der vil eje Paris's skønneste Kvinder ... for 2 Franc, - saa lader han dem med en opgivende Gestus smide hen i en Krog. - En ny Auktionsgenstand kommer frem - og denne bydes ud.

325.

Nærb. af Marcel. Han bevæger sig langsomt hen mod Krogen, standser og ser ned mod Dukkerne.

326.

Nærb. af Dukkerne. I Midten af Billedet ligger Dukken af Daisy, den har i Modsætning til de andre faaet en næsten naturlig og menneskelig Stilling. Billedet toner langsomt bort. -

327.

Langsom Optoning.

I en Kirke. Gamle Bunding og hans Kone ligger paa Knæ og beder. Taarerne løber ned ad Kinden paa hende af og til ser den gamle Mand hen mod hende.

Tekst: ... og de bad hver Dag den samme Bøn, at Gud maatte gøre deres stakkels Joe, deres elskede Dreng, glad og lykkelig igen.

De slutter Bønnen, langsomt rejser de sig op, gør Korsets Tegn og begynder at gaa.

328.

Udenfor en Kirke. De kommer ud af Kirken, og gaar stille hen ad Gaden. Billedet toner bort.

329.

Tekst: I sin uendelige haabløse og fortvivlede Sindstilstand strejfede Marcel om i ukendte Gader og Kvarterer af Paris.

Optoning af en lille, fattig Gade i Udkanten af Paris. Graat og trist Regnvejr. Marcel kommer gaaende med en underlig, sjokkende, slap Gang. Nu drejer han langsomt omkring et Hjørne.

330.

Foran Cirkus. Det er lige før Forestillingens Begyndelse, og en Snes Mennesker har samlet sig i en Række foran Billetkontoret. Deres Sammenstimlen standser Marcel, der lige kommer sjokkende frem. Han bliver staaende sløvt et Øjeblik, saa vender han sig halvt og læser ligegyldig en kæmpestor Cirkuspla-

kat, der er opklæbet paa Plankeværket.

331.

Nærb. af Marcel ved Plakaten. Han staar og læser Plakaten ligegyldigt. Blandt de optrædende Numre findes Navnet Joe Higgins.

332.

Afblændet Del af Plakat med Navnet: Klownen Joe Higgins.

333.

Nærb. af Marcel, der pludselig liver op. Han tænker paa gamle Dage, paa de Sejre han da havde. Han tænker ogsaa paa Rivalen, Higgins som han besejrede. En uimodstaaelig Lyst driver ham til at gaa ind og se, hvorledes denne har klaret sig i Livet. Han vender sig.

334.

Joes Garderobe. Lille firkantet Rum, hvis Vægge er Teltlærred, og hvis Gulv er nedtrampet Græs. En osende Karbidlampe oplyser Rummet, hvis Bohave er det elendigst mulige, Kasser som Stole og Borde. I det ene Hjørne sidder Kunstskytten i Færd med at lade sine Geværer og fylde sit Patronbælte. Teltlærredet begynder pludselig at bevæge sig. Efter et Par forgæves Forsøg, løftes det op i halv Legemshøjde, og en Skikkelse bukker sig ind under det. Det er Joe, han er i Klowndragt og sminket. Frem fra sine folderige Lommer tager han et Par Flasker, rækker den ene over til Kunstskytten, der ligegyldig lader den staa ved Siden af sig, medens Joe hurtigt skyller den anden i sig. Kunstskytten rejser sig og gaar ud -

335.

Staldgangen. Uro og Bevægelse før Numret. Et Par Staldtjenere bærer højtideligt Kunstskyttens Skiver ind. Denne følger - let understregende sin Mandighed - efter.

336.

Garderobe. Nærbillede af Joe, der sidder sløvt og ser frem for sig.

337.

Manegen. Et kort Glimt af Kunstskytten, der med den yderste Anspændelse og Nøjagtighed tager Sigte.

338.

Garderoben. Halvnærbillede af Joe, der rejser sig langsomt og tager et Par Legetøjsrevolvere frem. Prøver ligegyldigt den ene af dem. En Vifte farer ud af Mundingen. Joe "lader" Revolveren ligegyldig igen, vender sig, gaar.

339.

Staldgangen. Joe kommer fra Garderoben. Gaar med sin sædvanlige sjokkende og slappe Gang hen til Tæppet, der dækker Indgangen til Manegen. Han trækker Tæppet lidt til Side, kigger ind.

340.

Panoreringsbillede af Tilskuerne. Panoreringen standser ved Marcel.

341.

Ved Tæppet. Nærbillede af Joe (set forfra). Joe kan daarligt beherske sin Ophidselse.

342.

Halvnærbillede af Marcel, der ser ligegyldigt paa Kunstskyttens Nummer -

343.

Staldgangen. Joe lader Tæpperne glide sammen, som kan han ikke udholde Synet. Med opspilede Øjne ser han frem for sig. Frem paa Tæppet toner - skyggeagtig uvirkelig - Spejlbilledet fra Varieteen. Halvt truende halvt afværgende løfter Joe sine Hænder. Tæppet trækkes i det samme til Side (Synet forsvinder) og Kunstskytten passerer forbi ham. Bifaldet kalder Kunstskytten næsten øjeblikkelig tilbage til Manegen. Joe har vendt sig halvt om fra Tæppet, der er et næsten sindssygt Udtryk i hans Øjne. Kunstskytten vender atter tilbage fra Manegen og passerer igen. Joe hvis Ansigtsudtryk skifter. Hans Blik følger Kunstskytten, strejfer dennes Revolver, der sidder i en Taske bag paa Ryggen -

og med et haardt, energisk og næsten snu Beslutsomhed følger han Kunstskytten til deres Garderobe. Det slappe sjokkende, der før var over Joes Gang, er nu forsvundet...

344.

Joes Garderobe. Kunstskytten staar bøjet over sit Bord i Færd med at aflade et af sine Geværer. Han staar med Ryggen til Joe, da denne kommer ind. Joe skotter hen til ham og til Revolveren og gaar forsigtigt hen til Bordet bøjer sig halvt over Kunstskytten tilsyneladende interesseret i dennes Arbejde. Kunstskytten ser flygtig op mumler et Par Ord og fortsætter med Arbejdet med Geværet.. Joes Haand famler ved Revolveren, nu lister han den ud af Tasken uden at den anden mærker det og skjuler den med en hurtig Bevægelse i sin Dragts vide Folder. Saa vender han sig og gaar ud af Garderoben.

345.

Et Hjørne af Staldgangen. Joe kommer gaaende standser og undersøger - efter at han med et sky Blik har konstateret, at Ingen iagttager ham - Revolveren. Et ondt tilfreds Smil breder sig over hans Ansigt, da han ser, at Patronerne er skarpladte. Mere og mere besætter Tanken om Hævn ham.

346.

Staldgang. Sprechstallmeister vinker ad Joe, der langsomt gaar over mod Tæppet.

347.

Ved Tæppet. Et Par Staldtjenere bærer med overdreven Højtidelighed en Parodi af en Skive ind. Joe der karrikerer Kunstskyttens Entre følger Sprechstallmeister ind paa Manegen.

348.

Tekst: Det var med en underlig næsten pervers Tilfredsstillelse
at Marcel konstaterede at hans gamle Rival ikke havde
klaret sig bedre end han selv.

Nærbillede af Marcel, der ser ud mod Manegen med et Udtryk, der siger omtrent. "Saadan er det, og alle skal vi gaa til Grunde,

alle vi der elsker Kvinder skal ødelægges ved dem".

349.

Manegen. Joe gennemfører sin Parodi paa Kunstskytten. Han staar nu med Sprechstallmeister ved sin Side og tager et overdrevent omhyggeligt Sigte. Hans Haand, Arm hele Legemet skælver af Rædsel for Knaldet. Sprechstallmeister gør et hemmeligt Tegn op til Orkesteret.

350.

Orkesteret. Manden ved Stortrommen slaar af al sin Kraft paa denne -

351.

I Manegen. Joe farer forskrækket sammen og løber hylende bort fra Sprechstallmeister hen i Nærheden af Marcel.

352.

Glimt af Tilskuere, der morer sig.

353.

Manegen. Halvnærbillede af Joe og Marcel. Joe (der stadig gennemfører sin Parodi af Kunstskytten) ser over mod Sprechstallmeister med en paataget vigtig Mine, som om han overhovedet aldrig havde vist Tegn paa Frygt. Saa vender han sig atter om mod Marcel og siger ud mod denne og Tilskuerpladsen:
Tekst: Tror I ikke jeg kan ramme ... naar jeg vil. Han løfter Legetøjsrevolveren (i venstre Haand) og peger ud mod det bageste af Tilskuerpladsen, medens han med sin højre Haand forsigtig og stadig skjult af Dragtens Folder tager Kunstskyttens Revolver frem. Nu trykker han Legetøjsrevolveren af. En Vifte flyver ud af Mundingen.

354.

Glimt af Publikum, der ler ....

355.

Nærbillede af Marcel. Hans Ansigt viser hans begyndende Angst.

356.

Et stadig nærmere og nærmere kommende Billede af Joe, der nu

med et hadefuldt og truende Udtryk sigter lige mod Marcel.

357.

Halvnærbillede af Marcel, der i dødelig Rædsel rejser sig, vil skrige - vil flygte, men nu pludselig griber sig til Hjærtet og falder tilbage i Stolen.

358.

Nærbillede af Joe. Et forundret næsten højtideligt Udtryk glider hen over hans Ansigt. Han føler som var det en overjordisk Magt, der havde grebet ind.

359.

Hele Cirkus. (Manege og Tilskuerplads) Tilskuerne standser i deres Latter. De nærmestsiddende (ved Marcel) har rejst sig og bøjer sig over mod ham. Staldtjenere nærmer sig hurtigt. Joe staar som før paa Manegen.

360.

Ved Forhænget. Marcel bæres ind i Staldgangen. Joe følger langsomt efter. Sprechstallmeister træder frem og siger:
Tekst: Det er kun et forbigaaende Ildebefindende --- Forestillingen gaar videre ---

361.

Glimt af Tilskuere, der sætter sig beroliget. Aftoning.

362.

Joes Garderobe. En tre fire Artister staar bøjet over Liget. Joe staar lidt fra dem, ser endnu i sin underlige fjærne ujordiske Stemning frem mod dem. Lægen er den første, der ser op, idet han siger:
Tekst: Der er intet at gøre. Han er død af Hjærteslag ...
En af Artisterne roder i Marcels Lommer for at finde Dokumenter til at identificere Liget. Et af Brevene falder til Jorden uden at Artisten bemærker det. Joe er den eneste der ser det og han bøjer sig mekanisk ned og tager det op. Langsomt stadig ligesom mekanisk folder han Brevet ud, læser det.
Tekst: ..... og derfor tillader vi os at anmode Dem om omgaa-

ende at indbetale vore Udlæg til Læge, Medicin etc. for Daisy Higgins. I modsat Fald kan vi ikke beholde hende længere hos os.

Privatkliniken, Rue Germaine 12.

363.

Halvnærb. af Joe, der staar fortumlet. Hans stakkels, uklare Hjerne funktionerer overhovedet ikke mere. Kun eet ved han, at et Sted her i Paris ligger hans elskede Daisy syg. Han vender sig og skynder sig ud. De andre, der er optagne af at identificere Liget, lægger ikke Mærke til ham.

364.

Udf. Cirkus. Joe skynder sig aandeløst afsted. De tilfældige Passanter stirrer forbavset efter Klownen, der raaber en Bil an og kører bort, han har stadig Brevet i Haanden.

365.

Nærb. af et lille, lysende Skilt, hvorpaa staar: Privatkliniken.

366.

Foran Kliniken. Bil standser, Joe ud.

367.

Ved Klinikens Gadedør. Halvnærb. af Joe, der ringer paa. En Sygeplejerske lukker op og ser forbavset paa ham, der spørger:
Tekst: Ligger Daisy Higgins her?
Plejersken nikker forvirret. Joe næsten støder til hende, idet han skynder sig ind. Plejersken følger hurtigt efter.

368.

Klinikgangen. Joe skynder sig ned ad den, men Plejersken peger paa en Dør, og siger, at der ligger hun inde, idet hun tilføjer:
Tekst: De kan godt gaa ind, hun sover ikke!
Nu, da han staar for det, tøver Joe et Øjeblik. Saa tager han Mod til sig, aabner forsigtigt Døren og gaar ind.

369.

Klinikværelse. Joe træder ind, ser sig om. Nu ser han et lille Pigebarn, der ligger i en Seng og stirrer paa ham med store Øjne.

370.

Nærb. af Joe, der ser med opspilede Øjne paa den lille og stammende, forvirret spørger:

Tekst: Er Du ..... Daisy Higgins?

371.

Nærb. af den lille Pige, der med store, straalende Øjne ser op mod Klownen og siger:

Tekst: Ja ..... og Du er Klownen?

372.

Nærb. af Joe. Skuffelsen, Bitterheden giver hans Ansigt dets vekslende Udtryk.

373.

Nærb. af den lille Pige, der glædestraalende vinker til Joe og siger:

Tekst: Kom hen til mig, lille Klown, kom hen til mig!

374.

Halvfjernb. af Joe, der vender sig halvt bort, som om han vil gaa. Sygeplejersken, der har staaet bag ved ham, siger sagte til ham:

Tekst: Det er et stakkels, lille Skind ..... Moderen er død, og Faderen ser aldrig til hende. ~~Hun er taknemmelig, blot man taler til hende.~~

Joe ser derover, saa gaar han langsomt hen til Daisy. Han knæler ned ved Sengen og begynder at tale til Barnet.

375.

Nærb. af de to. Barnet pludrer og ler til Joe, saa ser det pludselig forundret paa ham og siger:

Tekst: Men Du er jo ingen rigtig Klown, Du græder jo. Hvorfor græder Du?

Hun klapper og stryger Joes Haar. Joe kæmper for at holde sine Taarer tilbage. -

376.

Tekst: At hade og hævne er kun Afmagt ..... Det lærte Joe her

af sin døde Elskedes lille Barn!

Nærb. af Joe, der trykker Barnet ind til sig. Hans hvide Sminke, vaad af hans Taarer, smitter af i Barnets Ansigt. Billedet toner langsomt bort.

Varelse — De 4.

S L U T.

---oooOOOooo---

98 - 5.7 - 78435

Musikalsk Illustration til Filmen: „Klovnen"

Det var en trist

Wormser: L'enfant prodigue Potpourri. 4/4.

En anden Verden

Boyer & Scotto: Mon Paris. Fox Trot.

Time efter Time

W. Schrøder: Ouverture til „Klovnen" 6/8. Thema.

Joe Higgins

E. Missa: Fête Alcasienne.

Det gamle Gøglertog

L. Ganne: Pariser Marsch.

Noget andet er –

Jean Vieu: Columbine. Intermezzo

Det blev en travl Dag

Auber: Ouv. til „Brama og Bajaderen" 6/8

Herkules med sin Jokey

Ph. Fahrbach: Auf Urlaub. Galop.

B: (Daisy i Vognen)

Steen-Jensen: Daisy Intermezzo.

B: (Slangedamerne ind)

Desormes: Grande Manovre Marsch.

B: (Der gives Tegn til Musikken)

Ph. Fahrbach: Cirkus Galop.

Fanfarer. (2 Gange)
derefter

Ch. Lindgren: Strolling Dolly.
(Joe hopper i Narbillede)

Fanfare i B.
Trommehvirvel
Fanfare.

(Klovnen ind)

Harmonika: Vals. – Pause – Vals. (Lærer ud)

Mendelsohn-Bartholdy: Sørgemarch af „En Skærsommernatsdrøm"

Og saa sang han

W. Schröder: Sangen om „Klovnen" Vals.

Fanfare i Es Dur

Forestillingen var forbi

E. Filipucci: Les Marionettes.

Men ude i Kvarket

Steen-Jensen: Daisy Intermezzo. 3'dje

Næste Morgen

Schönfeldt: Ouv. til „Rosamunde" fra Allegro.

Og saaledes gik det til

G. Razigade: Sylvie, danseuse de Corde.

B: (Joe og Daisy danser paa Cirkuspladsen)

Steen-Jensen: Daisy Intermezzo.

Een Ugestid efter

Vincenso Billi: Nozze Villerecce.

Direktoren fra Palace

Järnefeldt: Praeludium.

Een Maaned efter

José Armandola: Agitato dramatico № 5.

4' Akt

7 Byernes By

L. Ganne: Marche Lorraine

7 to Aar var Joe

P. Steck: Nous deux. Serenade.

(Daisy vaagner)

Aime Lachaume: Ninette. Intermezzo.

Maison Marcel

Ch. Borel Clerc: La Diabolette.

Sjælen i Maison Marcel

José Sentis: La Coqueta. Tango.

5' Akt

Marcels Tone

V. Billi: Sua Maesta L'Amore. Marsch.

B (Ind i Restauranten)

B. Godard: 2den Vals

For første Gang

Ph. Fahrbach: Auf Urlaub Galop

B (Bunding hen til Joe)

Ch. Lecoq: Pariser Vals af „Malabarenken"

B: (Joe ind med Kjolen)

Schubert: Ufuldendte H. Moll Symfoni. 1ste Del.

B: (Daisy viser Hunden)

Spencer: Underneath the Stars.

6' Akt

L. v. Bethowen: Symfoni № 8 i F.

B: (Gramophonen)

M. Iwain: Quand on et chic. One Step.

B (Varieteen)

Fanfare i C. ♡

Jules Caffot: Vercingetorix. Ouverture.

B (Procenieh ses)

Tschaikowsky: Tornerose Suiten. № 1.

(Pause)

B (Klovnen tager Taktstokken)

Harry Warren: I love my Baby Fox Trot.

Pause

Efter Texten: Sangen om Klovnen

W. Schroder: Sangen om Klovnen. Vals.

Fanfare i Es Dur (indtil Joe sætter Hovedet i Fortæppet)

J. Bres: Le val fleuri. Ouverture. 6/8 All.° Risoluto.

B (Brevet)

G. Bizet: Udtog af „Perlefiskerne" forfra.

Og nu skal Joe faa Tak

W. Schroder: „Speilet." kraftigt. (Spejlet slaas i Stykker)

do: Klovnens Thema. 4/4. Andante.

7 Akt

B (ned ad Trappen)

Irene Bergi: Sinester Misterioso.

(Ved Sminkebordet)

W. Schroder: Klovnens Thema 4/4 Andante.

8 Akt

Tre Aar var gaaet

F. S. Zamecnic: The Sacrifice. Dyb. Sorg.

B: (Træranglen bliver til en Solvrangle)

E. Methen: Berceuse.

Naar et Menneske kæmper

Bethowen: Andante af 5te Symfoni

Operapladen.

Irène Bergi: Mystery Hurry. (Forfølgelse-Mørke)

Og saa drak han igen.

Irène Bergi: Tense Misterioso.

Lilian Delorme

Mozart: Symfoni i G. Moll. Finalen.

(Daisy kommer)

Gabriel Marie: Angosociamente.

9 Akt

Daisy syntes nu

Bethoven: Leonore Ouverture N° 2. Adagio og Allegro

Hun hørte ikke

Irène Bergi: In Despair.

10 Akt

Faa Aar havde været

Bethoven: Egmont Ouverture fra Allegro.

(B: I Kirken)

L. Ganne: Invocation.

I sin uendelige haabløse

Dubussy: Prelude, Cortege et air de danse.

B: (Kunstskytten ind i Manegen)

Aug. Durand: Kermesse.

B: (Joe ser Marcel)

W. Schrøder: Klovnens Thema. 4/4 Andante.

B (Joe undersøger Patronerne)

Gounod: Marionetten Marsch.

(tager den rigtige Revolver frem)

P. Wallin: Mysterioso № 3.

B. (Marcel dør)

P. Wallin: Mysterioso № 4

(Joe læser Brevet)

Rappe + Akst: Agitato № 1.

(ved Døren til Sygeværelset)

Massenet: Elegie.

Men Du er jo ingen

Steen-Jensen: Daisy Intermezzo.

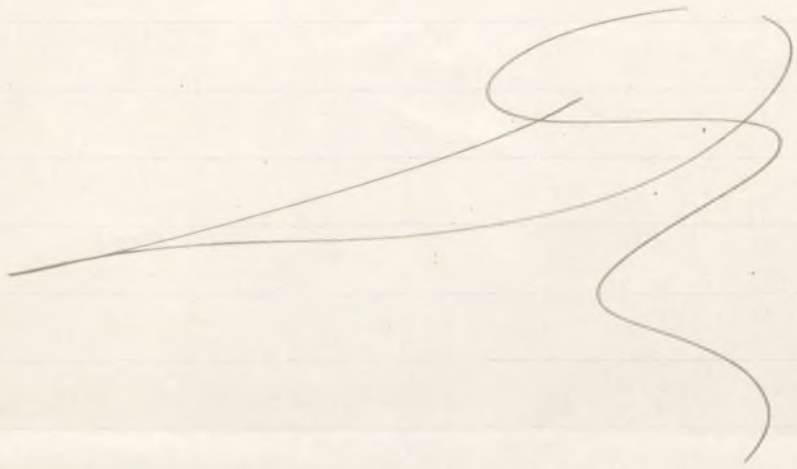

Nr. D-Ns, 1877 1877/6

KLOVNEN (DK, A.W. Sandberg, 1926)

- Klovnen - fransk 11/8.

La Place des Cirques | 21, 22, 23, 24) J ?
[illegible]
Devant l'Autel

Rue d. Provence avec Lyoteaux 25, 27

[illegible]

[illegible] 65

[illegible] 66

[illegible]

[illegible] 111, 112, 114, 115. J.

Le salon d. Mod. 135, 137, 139
145, 148, 150

[illegible]

[illegible]

LE CLOWN.

Acte premier.

Filmatation de la route. (D'un aspet qu'on sent gris et triste) Dans le lointain, on voit un cirque ambulant avancer doucement et comme se trainer sur le chemin.

2.

Image à demi distance d'une voiture de cirque. Sur le siège du cocher est assis le vieux directeur du cirque. Sur le travers de toute la voiture est écrit: " Cirque Bunding". Sous la voiture marche un chien batârd à poils long.

- espadrilles - chaussettes gris
pantalon triarrés - ceinture.
vieux jersey blanc
couverture - ou vieux châle
chapeau peluche.
chemise nuit ouvert

3.

Texte: Le directeure, James Bunding est un homme qui ose encore vivre la vie des artiste forains, une vie moitié romantique, moitié bourgeoise comme manières, à la fois du bluff et du travail.....

Bunding vu de près. C'est un aimable vieux directeure de cirque, assis penché en avant, tout tranquille. Son corps suit les cahots de la voiture et il tient les guides dans la main mécaniquement, avec un air de somnolence. Il a sur les épaules un vieux châle ou une coverture de cheval.

4.

Image lointaine de la route avec le train de cirque. Un jeune homme se promène à cheval derrière les voiture.

5.

Image de près de la voiture, prise en côté. Une fenètre s'ouvre et une jeune fille blonde avance la tête et regardant du côté du directeur de cirque appelle:

Texte: "Papa!"

Elle répète avec un petit sourire son appel

Daisy Bunding.....Karina Bell.

Elle crie encore plus fort en même temps que son sourire s'agrandit. Elle secoue la tête et disparait un instant dans la voiture, pour revenir, peu de temps après avec une langue chambrière à la main. Elle se penche un peu et dirige le fouet vers lui.

6.

Image de près de Bunding. Il reste toujours imobile, mais se sentant touché légèrement par le fouet, il se réveille. Mi-gèné, mi-contrarié, il se penche un peu vers elle en la regardant.

7.

Image de près de Daisy, qui demande à son père:

Texte: "Veux-tu prendre ton café, Papa?"

8.

Image de près du père, qui, en secouant la tête négativement, puis le buste, se replace de la même manière qu'auparavant.

Image de près de Daisy, qui se tourne en souriant, - regarde comme si elle cherchait de l'autre côté, voit maintenant le cavalier et appelle:

Texte: "Joe!"

20.

Texte: Le vieux convoi de forains arrive sans incidents à la petite ville.

Aspect d'une rue de provence. Le cirque ambulant arrive. D'abord on voit quatre musiciens sonnant de la trompette. Après suivent, - costumés - Joe et Daisy. Vient ensuite la voiture, toujours conduite par Bunding mais qui maintenant est en costume de soirée habit noir et cravate blanche, coiffé d'un chapeau haute-de-forme. A la fenêtre est assise Gracielle, costume pailleté noir. Elle a des gros bras, elle est grasse, lourde et très décolletée. Viennent ensuite d'autres artistes et d'autres voitures.

Texte: Les cent chevaux vapeur ne se sont pas, au contraire débrouillés sans aide.

La dernière voiture traine l'automobile après elle. Dans l'auto sont toujours assis les quatre hommes. Des enfants joiyeux et enthousiastes suivent le cortège.

21.

La place du cirque. Le cortège entre lentement sur cette place.

22.

Près de la voiture de Bunding. Le vieil homme descent de la voiture. Il est certainement pressé. Il s'avance vers l'auto.

23.

La place du cirque. Bunding avance cers l'auto. Il y a une vie mouvementée sur la place, où Joe dirige l'arrivée des voitures.

24.

Devant l'auto. Bunding parle avec les quatre messieurs. Marcel tire son portefeuille, mais Bunding fait un geste de protestation signifiant qu'il ne veut pas entendre parler de paiement, Marcel remercie encore - et il est en train de remettre son portefeuille dans sa poche quand le vieux continue:

Texte: "Mais j'ai/ demandé à ma femme de vous assurer la loge du Roi pour ce soir."

Les quatre hommes se regardent en souriant et après avoir demandé le prix, Marcel paie. Bunding s'éloigne en remerciant - et quand il est parti tous sont près d'un grand éclat de rire. L'image disparait -

25.

Une rue de province avec des poteaux télégraphiques. Dans la rue le vieux Bunding s'avance lentement, comme se trainant - portant un pot à colle - quelques petits enfants le suivent, de tout près. Devant un poteaux télégraphique, Bunding s'arrête et commence à coller une affiche. Un petit bambin morveux propose de porter le pot, Bunding réflèchit un moment, regarde l'enfant d'un air supèrieur puis avec beaucoup recommandations lui confie le pot-à-colle. Heureux et se sentant envié par les autres garcons, le petit suit Bunding de près tandis qu'il balance le poilon, l'air de plus en plus assuré. Bunding disparait de l'image, suivi des garcons.

idem

27.

Image lointaine de la place du cirque. Il y a un empressement fièvrieux. Bunding se montre dans l'image toujours suivi des petits garcons. L'image s'efface -

idem

29.

Image à courte distance de Bunding, qui se trouve dans le couloir de l'écurie. Il regarde d'un air soucieux et nerveusement dans le cirque. -

(33 - 39, 46, 48, 52 -) -

couloir - ⟷

33 - Le vieux Bunding se détourne du rideau, il voit Joe qui est en train d'aider un jockey pour la selle du cheval. Le vieux regarde d'un air critique le cheval et le jockey, pendant qu'il met ses gants blancs. - en voyant l'habit du jockey il dit = Klimbim! - de nos jours tout est pour l'épate - le cirque d'autrefois, ce chant du cirque! -
Il a fini de mettre ses gants, il se frotte les mains, content - -

39 - Joe met Daily sur le cheval - elle entre dans le manège suivi par Auguste - Joe et Bunding se mettent contre le rideau et le regardent avec satisfaction

46 - 48 (?)
52 -

58.

Le Manège. L'image apparait. Bunding - qui s'est débarassé de son habit et s'est entauré d'un vieux châle - et Joe, sont en train d'éteindre les lampes qui fument encore. Maintenant il n'y a plus qu'une seule lampe qui brule,. Le vieux s'en va vers la sortie et là attend Joe qui éteint la dernière lampe. Le vieux Bunding lève le tapis qui sert de portière en avant de manière que le clair de lune jette un large rayon dans le cirque. Joe avance vers la sortie.

59.

La place devant le cirque. Image d'impression. Les lumières de la petite voiture brulant. Bunding et Joe vont ensemble vers la voiture. Bunding dit bonsoir en montant. Joe se tourne lentement.

60.

Dans la roulotte. Madame Bunding est assise, en train de faire la caisse et Daisy écrit des billets. Le vieux Bunding entre. Il se penche sur sa femme et regarde l'état de la caisse. Il voit clairement que la soirée est une déception. Maintenant Madame Bunding prend le plateau avec les bonbons et les fleurs et compte l'argent qui est dans une boîte. Après, elle arrange les bonbons et le Chocolat, elle en fait le compte en disant:
Texte: "Il manque un bouquet, Daisy, l'as-tu?"
Daisy ôte le bouquet de sa poitrine et le donne à sa mère. Madame Bunding veut le mettre avec les autres, mais s'arrête au même instant - elle a vu le bracelet en or et le prend. Elle et Daisy le regarde avec admiration - mais Bunding le prend à son tour et l'examine d'un air critique.

61.

Image de Bunding, vue de près. Il termine l'examen du bijou en déclarant avec une voix confiante:
Texte: "Cela peut être vendu - je crois que c'est de l'or!"
Il prend son porte-monnai pour y mettre le bijou.

62.

Dans la roulotte. Quand Bunding a empoché le bracelet, Daisy met doucement sa main sur le bras de son père en disant:
Texte: "Si tu en tires de l'argent, Papa, tu devrais payer un peu de ce que tu dois à Joe, comme gage, depuis si longtemps!"
Bunding n'aime pas entendre parler de cela - et il regarde sa fille d'un air de reproche mais il finit pourtant par dire qu'il y pensera.

Le film s'étaint.

Acte deuxième.

65.

Aspect d'une petite rue de ville. Le vieux Bunding en habit du matin, luxueux, marche lentement, d'une allure digne, au milieu de la rue. Le petit garcon (celui de l'image où Bunding collait les affiches) le suit de près. Il fait de grands pas afin de pouvoir suivre la marche de Bunding. Ce dernier s'arrête maintenant comme par hasard devant un magasin, il parait regarder un objet de l'étalage, puis il regarde vivement dans la rue, à gauche, à droite, avant d'entrer. Il ferme si vite la porte après lui, que le petit garcon n'a pas le temps de pénétrer à sa suite.

66.

Dans une petite boutique de fripier et de prêteur sur gages. Bunding salue le juif qui est assis derrière le compteir. Digne et sur, il prend de son portemonnaie le bracelet soigneusement enveloppé dans un bout de papier et le tend au juif en disant:

Texte: "Nous, artistes, nous recevons tant de choses précieuses comme cadeaux que nous ne pouvons pas les conserver tous.....

Le juif ne répond pas, mais il prend le bracelet, le lime et le regarde à la loupe. Bunding tambourine sur la table. Il commence à se montrer impatient et nerveux.....le juif baissant la tête d'un air affirmatif lui dit que c'est de l'or.....

La discussion du prix commence. - L'image disparait.

67. +

Vue prise de l'écurie du cirque. Joe est assis, tenant un petit ours auquel Daisy donne à boire. C'est un gaillard qui n'est pas facile à maintenir. La mère-ours est attachée à côté et regarde vers son petit d'un oeil méfiant. - Bunding arrive, rayonnant de joie et de fierté. A la question muette de sa fille il répond:

Texte: "C'est de l'or naturellement, on est connaisseur!"

Il reste un moment immobile, réfléchissant. - Il n'a pas tout à fait envie de donner l'argent, mais enfin, la bonté est victorieuse: il se redresse et commence à faire un petit discours sur les mérites de Joe. - Joe se débarrasse de son nourrisson et machinalement il se campe, comme un soldat - mais son étonnement se manifeste encore plus grand quand Bunding à la fin de sa tirade lui donne de l'argent. Daisy s'amuse de tout son coeur.

69. +

L'écurie. Le vieux Bunding se tourne avec un mouvement royal vers Joe qui ne s'est pas encore remis de son étonnement. Ce dernier compte maintenant l'argent et le met dans une porte-monnaie complètement vide. Il se tourne encore vers le petit ours et continue son travail, aidé par Daisy qui est heureuse de sa joie. - Le film disparait.

Entre les numéros 69 - 97. ANALYSE.

Comme il a de l'argent, Joe invite Daisy, et les deux jeunes gens se trouvent enfin et se fiancent. - Tandis qu'ils sont tous seule sur la place où est le cirque - heureux - Madame Bunding les découvre

93.

Dans la roulotte. Madame Bunding, en toilette de nuit, est en train de regarder par la fenêtre. Elle se tourne alors vers le vieux Bunding qui dort dans le lit, elle l'appelle doucement.

94.

Dans la roulotte, près du lit. Lentement et difficilement, Bunding se réveille. Il jette de côté l'édredon et se montre dans un costume fantastique. Il a une ceinture - ventriere, et une peau de chat sur l'épaule à cause de son rhumatisme. Il sort du lit et s'avance vers sa femme.

95.

Dans la roulotte. Bunding vient près de sa femme, tous deux regardent par la fenêtre.

97.

Dans la roulotte. Bunding et sa femme regardent tous les deux par la fenêtre d'un air content et satisfait. Elle se penche doucement vers son mari qui la regarde, le visage souriant et heureux. Tous les deux sont certainement ravis du résultet. Ils échangent quelques répliques qui confirment cette impression. Madame Bunding se serre encore plus contre son mari et lui donne ses lèvres pour un baiser. Ils s'embrassent. Bunding dont la physionomie n'est pas très languissante d'amour regarde encore par la fenêtre pendant que sa femme lui met, d'une manière énergique les bras autour du cou. Il se dressé, d'un air grave de bourgeois et bien que sa femme veuille l'en empêcher, frappe fortement sur la fenêtre.

101.

Les deux vieux vus dans leur lit. Ils jettent un regard, les yeux mi-clos, vers Daisy. L'un d'eux fait un mouvement involontaire, puis ils ferment vivement les yeux, comme s'ils dormaient.

102.

Dans la roulotte. Daisy se détourne vivement de la fenêtre et regarde vers les lits. Elle n'est pas tout à fait sure que les vieux soient complètement endormis et elle commence à se déshabiller. L'image disparait.

106.

Texte: Huit jours après, le directeur de cirque James Bunding fêtait les fiancailles de Daisy et de Joe.

Dans la roulotte. En dehors des personnages principaux, quelques autres artistes sont là comme invités. Il n'y a pas un pouce de place libre dans la voiture, l'air y est épais. On a fini les beignets de pommes et maintenant on en est au punch et aux cigares. Le vieux Bunding ouvre un bouton de son gilet, il espire d'un air de délivrance, frappe sur son verre, se lève et commence un discours pour les deux fiancées. Daisy et Joe sont graves comme la mort, et ils regardent devant eux, comme des enfants sages. La vieille Madame Bunding a déja commencé à pleurer d'attendrissement.

107.

Image, vue de près, de Joe et de Daisy. Tous deux aussi ont l'air d'enfants bien sages, mais Daisy jette un petit clin d'oeil comme en se cachant, du côté de Joe. Il lui serre la main qui est appuiyée au bord de la table.

108.

Dans la roulotte. Image demi-lointaine de toute la soicieté, avec celui qui parle, s'interrompant tout à coup et regardant vers la porte. Son attitude dit clairement: "Il me semble qu'on a frappé!" Tous les autres regardent aussi vers la porte, d'un air étonné.

110.

Dans la roulotte. Image, vue de près, de la société. Bunding et sa femme échangent des regards inquiets. Enfin Bunding qui lit clairement les pensées de sa femme lui dit d'un air indigné:

Texte: "Naturellement, Gracielle, naturellement la location de la place est payée."

Sa bonne conscience donne du courage au vieux Bunding, il se lève et va à la porte.

111.

Dans la roulotte, à côté de la porte. Bunding arrive à la porte et l'ouvre. Il salue d'un air surpris le visiteur qu'on voit dans l'encadrement de la porte et qui lui tend sa carte de visite. Bunding lit:

Texte: Dautan

Directeur des "Grandes Varietés"

Paris.

Le vieux regarde, visiblement honoré, son hôte qui dit:

Texte: "J'ai assisté à la représentation de ce soir parceque mon ami, Pierre Beaumont, m'a recommendé de voir Joe Higgins. Bunding s'incline, légèrement embarrassé, et à la demande de l'étranger il se tourne et appelle Joe.

112.

Partie de la roulotte, avec la porte. Joe répond à l'appel de Bunding et va à la porte d'une manière étonnée et hésitante. Dautan qui certainement trouve l'air trop lourd dans la voiture, descend en arrière l'escalier - et Joe le suit, lentement.

114.

Dans la porte de la voiture, vue du dehors. Bunding et sa femme viennent juste à la porte et écoutent les répliques qui s'échangent. La mimique changeante de leur jeu montre leur crainte et leur inquiétude de perdre Joe et peut-être également Daisy. Ils descendent d'un pas l'escalier.

115.

Hors de la roulotte. Image vue de près de Joe, Daisy et Dautan. Joe reste dans ses profondes pensées, Daisy a pris son bras et le regards d'une facon encourageante et souriante. Joe rencontre son regard et alors il se tourne en disant d'un air résolu:
Texte: "Oui, si je peux prendre ces trois - là avec moi."
Il fait un geste qui désigne Daisy et les vieux qui sont derrière. Dautan fait un signe de tête et l'assure que ses moyens lui permettent cela. Suivi de sa femme, pleine de bonne volonté, Bunding vient au bas de l'échelle et explique à Joe que c'est son plus grand espoir de finir cette vie équivoque. Non: ce qu'il a toujours désiré, c'est un peu de tranquillité dans ses vieux jours. Dautan confirme en souriant qu'il est complètement du même avis. Puis il salue et prend congé, donnant à Joe sa carte et il lui demande de lui écrire où il pourra le rencontrer. Les jeunes gens se tournent vers les vieux et commencent, avec animation à discuter l'affaire.....L'image disparait.

116.

Texte: Un mois après, le vieux Bunding a vendu son cirque. Lui et sa femme ont suivi Daisy qui, à présent mariée à Joe est avec lui à Paris.

Vue de la gare St. Lazare. Foule. Trafic très mouvementé. Effrayés et incertains, tous les quatre qui sont chargés de bagages, se frayent prudemment un chemin et ils voudraient traverser la rue. Un fiacre est tout près de les écraser. Le cocher leur crie des injures. Le vieux Bunding est en train de lui répondre d'une manière violente, quand ils sont à nouveau menacé par un mouvement de voitures. Intimidés et effrayés, ils regardent péniblement le trottoir et restent irrésolus. Un grand autobus s'arrête, non loin d'eux. Tout le monde est pressé, se dépêche d'y entrer. Le vieux Bunding, Daisy et Joe arrivent, mais l'autobus part au moment où Madame Bunding vient monter. Vivement les autres descendent et, embarrassés ils retournent au trottoir, où Madame Bunding s'assoit sur tous ses bagages et commence à pleurer. Joe et le vieux Bunding

ding discutent avec animation, aprèsquoi Joe dit:

Texte: "Oui, maintenant tu peux raconter tout ce que tu voudras, beau-père, je prends tout de même une auto: ce que tu crois que cela coûte, c'est égal."

Il fait signe à un chauffeur et, pendant que le vieux Bunding secoue la tête tout le monde s'installe dans la voiture qui s'en va.

L'image disparait.....

Entre les numéros 116 - 130. ANALYSE.

Pendant deux ans Joe a été de succès en succès. Il habite maintenant avec les vieux Bunding et Daisy un appartement très élégant à Paris. Le matin ils se réunissent ordinairement devant la table de thé.

Acte troisieme.

130.

La chambre de Bunding, chez Joe. Bunding est vêtu xxxxx d'un pyama très confortable, tandis que la vieille Madame Bunding en kimono est en train de s'arranger les cheveux avec un fer à friser. Ils entendent que maintenant Joe frappe pour les appeler et Bunding presse sa femme. Puis ils se dirigent tous deux vers la porte.

131.

Le salon. Joe est à côté de la petite table à thé en train de lire le courrier du matin. Cela va vite. Il parcourt juste les lettres qui sont à côté de son couvert. La porte de la chambre de Bunding s'ouvre et tous les deux entrent. Joe se tourne et leur dit bonjour. Madame Bunding l'embrasse sur les deux joues. Le vieux Bunding et Joe se serrent cordialement les mains et Joe lui met tendrement son bras autour de l'épaule pendant qu'ils se dirigent ensemble vers la table et s'assaient. Au même instant Daisy arrive. Elle aussi salue avec tendresse ses parents pendant que la bonne verse le thé. Joe lit toujours les lettres, ou plutôt les parcourt rapidement tout en mangeant. Le vieux Bunding, peu discret, jette aussi des coups d'oeil sur les lettres. Une d'elles éveille en lui une véritable admiration. Il la prend après un: "..Vous permettez"... la lit soigneusement, puis la montre aux deux femmes.

Image vue de près d'une élégante et originale invitation:

A Monsieur et Madame Higgins, de la part de la "Maison Marcel"

133.

Près de la table. Daisy a lu l'invitation et regarde Joe, lui demandant s'il ne veut pas sortir avec elle aujourd'hui. Mais Joe s'est déjà levé, il regarde sa montre et se depêche pour partir. Quand il vient vers Daisy elle lui repète sa prière de l'accompagner à la "Maison Marcel". Joe la serre contre lui d'une manière plaisante

et tendre en disant:

Texte: "Comme dit Papa Bunding, d'abord les répétitions, après, les représentations, enfin l'homme."

Le vieux Bunding fait un signe de tête, d'un air grave, content d'entendre ces mots de sagesse. Joe embrasse vivement Daisy puis sort vivement de la chambre. Daisy le regarde partir un peu découragée mais résignée. La vieille Madame Bunding se penche vers elle. ...L'image disparait.

135.

Tout le salon de Mode, très élégant. Ameublement moderne, stylisé. Au fond se trouve un escalier, également stylisé avec plusieurs paliers, des glaces etc. etc. Devant les glaces sont placés beaucoup de lumières, très fortes. Pierre est avec quelques inspecteurs lorsque Marcel arrive chez lui. Dans le local se trouvent également des acheteurs très élegamment habillés - un assez grand nombre de demoiselles de magasin bien vêtues et quelques mannequins qui présentent les dernière créations de la "Maison". Un domestique fait entrer les vieux Bunding et Daisy, par la porte de devant. Ils restent devant la porte et jouissants de la vue de l'assemblée bizarre. Les deux vieux surtout ont le coeur serré et sont dans la plus profonde admiration.

137.

Le salon de mode. Marcel et Pierre arrivent aux Bunding et saluent. Le vieux Bunding se secoue de son embarras. Madame Bunding sourit d'une manière maternelle aux deux élégants jeunes hommes qui, d'un air respectueux embrassent la main de Daisy et mènent leurs invités à quelques Chaises. Marcel s'assoit à côté de ses hôtes, parle vivement à Daisy. Puis tous contemplent les mannequins.

Le groupe autour de Marcel. Bunding n'est pas loin de faire les yeux doux à toutes les jeunes filles qui passent, Madame Bunding a déjà découvert son manège et elle n'est pas, - ce qu'elle montre pourtant d'une manière très discrète, - contante de son mari. Marcel et Daisy sont près l'un de l'autre et Daisy écoute d'un air souriant et ~~xxxxxxxxxxx~~ très intéressé ses remarques sur "l'âme du costume". Une dame élégamment habillée, l'aspect d'une momie vient vers Marcel, tenant à la main une poupée vêtue de rayonnantes paillettes. Avec de petits cris de joie elle montre à Marcel la poupée, celui-ci regarde le costume et prend son monocle en disant:

Texte: "Chère Madame, j'espère que vous n'avez pas choisi cet habillement pour votre fille, mais pour votre petite fille....."

Il prend sans facons la poupée des mains de la dame qui s'efface de sourire comme s'il lui avait dit quelque chose d'agréable, et se consacre de nouveau à Daisy. La dame part(s'envole) et Bunding dit à sa femme, plein d'admiration et de remerciement visibles:

Texte: "Il faut l'avouer, il sait traiter le public des loges."

145.

Le salon de modes. Le vieux Bunding est surtout épris d'un des mannequins, il essaye même de s'avancer vers cette femme pour bien constater l'élégance de sa toilette. Mais Madame Bunding le retient tranquillement mais d'une facon décidée à la chaise et il s'assoit de nouveau avec une mine de repentir.

148.

Partie du salon, à l'entrée de la salle. Daisy et Marcel arrivent et s'arrêtent un moment en conversant, quand une grosse dame qui amène avec elle un jeune mannequin svelte se précipite vers Marcel en versant à flots son admiration sur le costume des mannequins et lui demande s'il ne croit pas que cette robe puisse lui aller. Les vieux Bunding et certaines autres personnes s'approchent et attendent avec une joie maligne la réponse du "maître" Marcel met encore son monocle et d'un air attentif regarde la dame et le mannequin.

150.

Partie du salon de modes. Enfin, Marcel a terminé ses réflexions. Il remet le monocle dans son petit étui en disant, d'un ton très positif:

Texte: "J'ai entendu dire que Mensendick fait exécuter de très bons exercices aux éléphants-nains. Il faut les essayer d'abord, avant de choisir ce costume-là."

La dame se retourne, mortellement froissée. Les autres dissimulent leur amusement, seule Daisy rit comme une petite fille de l' école. - L'image disparait rapidement.

(20)

Entre les numéros ~~139~~ - 151. – 163. ANALYSE.

Marcel continuerait avec Daisy le flirt pendant une excursion en auto, qui finit si tard qu'elle n'etait pas chez elle quand Joe revient de son travail. Il va dans la chambre à côté des Bunding.

151.

Texte: Les vieux Bunding n'avaient pas encore vaincu leur aversion contre les autos et ils préféraient rentrer à pied. Daisy, au contraire n'avait aucune aversion pour une promenade en voiture et elle se sent même tentée de faire un petit tour.

Vue d'une jolie route aux environs de Paris. L'auto de Marcel, une élégante voiture de sport l'emmène, lui et Daisy vers une idylle champètre.

163.

Le salon du vieux Bunding. Les deux vieux sont en costume de cirque. Ils les ont revêtus aussi bien pour essayer s'ils vont encore que pour retrouver un peu de l'atmosphère d'autrefois. Bunding boutonne ses gants, puis il frappe les mains l'une contre l'autre et, faisant claquer un fouet imaginaire, il laisse partir dans le manège des chevaux blancs, l'un suivant l'autre. Madame Bunding le regarde d'un sourire tranquille et heureux en songeant au temps passé. Le vieux Bunding est un peu essouflé après sa représentation, puis il s'assoit et tire de son coffre différentes coupures de journeaux, affiches et d'autres souvenirs. Il commence à lire (assis) personne des deux n'a remarqué que Joe est entré et sans faire un mouvement a été le témoin muet de la scène.

164.

Image vue de près du vieux Bunding, qui ayant maintenant mis ses lunettes lit avec un sourire heureux:

Texte: Journal de Bormes.

Encore une fois le cirque Bunding, de réputation mondiale apporte le souffle des grandes cités à notre petite ville. La représentation donnée hier soir était à la hauteur des meilleures qu'on peut voir dans les grandes capitales.

Bunding enlève ses lunettes qui sont devenues un peu humides. Madame Bunding est également attendrie. Elle se tourne alors tout à coup et découvre Joe qui s'est approché ~~m~~ d'eux sans bruit et sans qu'on le voie. Le vieux Bunding lui fait un signe de la tête en disant:

Texte: "Oui,...c'était un temps, celui-là....Dieu merci, on a de tels souvenirs."

Tranquillement Joe se place à côté ~~m~~ d'eux. Il y a dans cet intérieur une impression de chaleur et d'intimité. Le vieux prend un autre article de journal, avec un air qui dit clairement: "Mais, vraiment, il faut aussi lire celui-là, il n'est pas plus mauvais." Madame Bunding a de nouveau le petit sourire touchant qui montre si clairement qu'elle vit toute entière dans le monde des souvenirs. Joe aussi écoute avec le même maintien que s'il se souvenait d'une jolie enfance. Le vieux Bunding goûte chaque mot et s'arrête longtemps aux adjectifs louangeurs.

165.

L'entrée. Le domestique ouvre à un commissionaire qui délivre un paquet.

166.

La chambre du vieux Bunding. Joe a entendu sonner et regarde vers la porte par laquelle entre justement le domestique. Ce dernier remet le paquet à Joe qui le prend en lisant l'adresse.

167.

Image vue de près du paquet. Un carton de magasin, très élégant qui porte le nom de la "Maison Marcel".

168.

La chambre de Bunding. Image vue de près des trois personnes qui sont autour du carton que Joe ouvre d'un air curieux. Une robe pareille à celle de la petite poupée est dedans. Joe la regarde plein d'enthousiasme.

171.

La chambre de Bunding. Joe entend l'arrivée de Daisy. Vivement il remet la robe dans le carton et se dépêche au devant d'elle. Le vieux Bunding le regarde, souriant et touché.

Acte quatrième.

181.

Vue d'un journal qui couvre tout l'écran. Dans le journal on remarque de grandes réclames pour "Cocktail Joe Higgins", "Cigarettes Joe Higgins", etc. etc. Le journal est baissé et on voit que c'est le vieux Bunding qui l'a lu.

182.

L'élégante salle à manger de Joe. Les vieux Bunding, Joe et Daisy viennent de terminer un repas savoureux et en sont au café. Bunding met de côté le journal, en prend un autre d'une grande pile et, - malgré les protestations de Joe - lit une nouvelle "Notice".

(Notice du journal): "Joe Higgins pour la 300ième fois."

Après avoir donné aujourd'hui à 4 heures sa 10ième représentation de bien-faisance - , cette fois pour 5000 enfants pauvres - Joe Higgins fête ce soir sa 300. apparition sur la scène des "Grandes Variétés".

Joe interrompt son beau-père: "Laissez cela maintenant". Bunding obéit, veut allumer son cigare et fouille dans sa poche pour y chercher des allumettes. Il a juste trouvé la boîte quand un des domestiques arrive en toute hâte et allume. Le vieux Bunding, qui est légèrement irrité de l'arrivée soudaine du garçon, éteint l'allumette qu'il tient lui-même, donne sa propre boîte au domestique, ce dernier qui allume un briquet donne du feu au vieux pendant qu'il met tranquillement les allumettes sur la table, à côté de lui. Joe a fait signe à l'autre domestique et lui donne l'ordre: "Faites venir l'auto".

184.

La salle à manger. Joe et Daisy prennent congé des vieux Bunding et sortent. Les vieux rapprochent leurs chaises, congédient les domestiques et commencent à se sentir plus à leur aise. Le vieux Bunding prend la bouteille de champagne et verse. Après quoi ils trinquent et boivent ensemble. L'acide carbourique monte un peu au nez du vieux Bunding et le picote. Après un moment, Madame Bunding se lève et va vers un beau et grand gramophone, ouvre la caisse et cherche un disque.

186.

La salle à manger de Joe. Madame Bunding met en marche le gramophone - va à la fenêtre et regarde au dehors - Bunding reste un instant immobile, écoutantm la chanson, puis va vers sa femme et se place dans un fauteuil à côté de la fenêtre. Une impression de douceur et de paix les a saisis et tous deux ils regardent la ville.

Entre les numéros ~~1 à 163~~. 187 - 251 ANALYSE.

Pendant le représentation, Joe trouve par hasard Daisy et Marcel flirtant très intimement et, dans une conversation ultérieure, Daisy déclare qu'elle aime Marcel et veut partir avec lui. Le même soir déjà, elle et Marcel quittent Paris.

Acte cinquième.

251.

Texte: Trois ans s'étaient écoulés. Les vieux Bunding ne parlaient jamais de leur fille, mais dans leurs pensées elle était sans cesse présente.

Image vue de près des vieux. Madame Bunding est à genoux devant le coffre, (bahut), en train d'y mettre de l'ordre. Non loin, le vieux Bunding est assis dans un fauteuil, il tient un cigare. De temps en temps il jette un regard en dessous du côté de sa femme. Madame Bunding vient de trouver une affiche enroulée, la déroule avec précaution et la regarde avec un sourire triste.

252.

Disparition d'une partie de l'affiche avec un dessin maladroit et naïf d'une petite fille qui danse sur la corde. Au dessous de l'image est écrit: " Daisy, l'enfant prodige dans sa danse sur la corde au dessus d'un précipice."

253.

Image vue de près des deux vieux. Madame Bunding regarde encore un peu l'affiche. Il se livre un combat en elle mais elle peut malgré tout maîtriser son émotion, et tent l'affiche au vieux Bunding. Celui-ci met sur son nez ses lunettes et étudie l'affiche (comme quelque chose qui n'aurait pas rapport à Daisy). Madame Bunding a découvert dans le coffre un nouveau trésor, son attitude et l'émotion de ses traits montrent qu'elle est très remuée de ce qu'elle regarde. Le vieux Bunding jette de nouveau un regard en dessous vers elle cette fois d'une facon plus accentuée qu'auparavant et de telle manière qu'à la fin il se penche sur la chaise. Madame Bunding regarde tout à coup son mari qui devient embarrassé presque comme un écolier pris en flagrant délit. Il tousse légèrement, recule dans son fauteuil, fume seulement son cigare, prend le journal qui est

à côté de lui, le déplie et commence à le lire. Madame Bunding le contemple d'un air maternel et indulgent. Puis elle se penche de nouveau sur le coffre.

254.

Image vue de près de Madame Bunding, qui tient à la main un petit hochet de bois. L'image se transforme en:.....

261. —

Le salon de Joe. Le vieux Bunding et Joe. Joe a rempli son verre et veut maintenant verser pour le vieux. Celui-ci lui montre que son verre est plein. Joe avale le contenu du verre, sa figure s'éclaire un instant et avec un éclat de satisfaction il allume un bout de cigare. — . Joe incline encore la bouteille pour verser, mais la bouteille est vide. Il se lève et se dirige vers la salle à manger.

262.

Image vue de près du vieux Bunding, qui, au cours des dernières années est devenue plus vieux encore. d'un air désespéré, il regarde vers Joe. La vie ne lui a donné que des chagrins d'argent et il ne trouve pas de mots de consolation dans cette circonstance. Il comprend que Joe boive (à cause de son chagrin) mais comme vieil artiste, il redoute cela. Il se lève et suit doucement Joe.

263.

La salle à manger chez Joe. Joe est à côté d'une armoire, il a trouvé une nouvelle bouteille et il est en train de la déboucher. Le vieux vient à lui, ~~xix~~ lui pose avec prudence la main sur le bras et lui dit quelques mots. Bunding a une expression touchante d'impuissance et il a comme honte de se mêler de choses qui ne le regardent pas. Joe le regarde d'un air surpris, il y a longtemps que le vieux ne s'est senti assez de compétance pour se mêler de ses affaires. D'un mouvement vif, il se délivre de la main du vieux et veut lui faire une réponse violente. Il voit en même temps l'expression de Bunding.

264.

Image vue de près du vieux Bunding. Un air d'anxiété et d'éffroi s'étend sur sa figure. Ce serait la premiere fois qu'il recevrait une correction de son vieil élève.

265.

Image à demi-près des deux. Joe prend la main du vieux, la serre, et lui dit quelques mots. Il s'arrête au milieu d'une phrase, car, pour la continuer il devrait parler de Daisy, et cela, il ne le faut pas. Ils restent la main dans la mainx, puis c'est comme si Joe se réveillait, il se passe la main sur le front, regarde la pendule, murmure quelques mots, prend congé et s'en va. Le vieux Bunding le regarde partir et soupire. (Dans cette scène il doit y avoir comme une impression de pudeur morale, comme celle de deux hommes qui respectent leurs sentiments mutuels.) L'image disparait.

Entre les numéros 265 - 299. ANALYSE.

Daisy n'était pas heureuse et quand Marcel la trompait elle trouva qu'elle n'avait pas d'autre choix que de retourner chez Joe.....ou de se tuer. Le soir, tard, elle vient sonner à la porte de Joe.

299.

La chambre des Bunding chez Joe. Les deux vieux sont assis dans leur lit.....ils écoutent.....puis Bunding fait un mouvement de tête, et se lève. La peau qu'il a sur l'épaule (contre le rhumatisme) est plus grande que celle d'autrefois).

300.

Le palier à la porte d'entrée de Joe. Daisy est appuyée à la porte, son coeur bat quand elle entend des pas. Maintenant la porte s'ouvre et Bunding se montre. Il la regarde d'un air surpris et sa surprise se change en colère violente. Il se rappelle toutes ces années pleines du chagrin qu'elle a provoqué. Daisy lui tend timidement la main, mais il recule de quelques pas et dit durement:
Texte: "Tu as trahi tes devoirs comme artiste, comme être humain, comme épouse, tu n'as rien à faire ici."
Il se tourne, puis ferme la porte avec violence. Daisy reste un moment, regardant la porte fermée - - - .

302.

Texte: Dans le coeur du vieux Bunding, le sentiment paternel et les idées morales du vieil artiste se livrent un dur combat.
L'antichambre. Le vieux Bunding a des doutes, il est incertain, il est bien près d'ouvre à nouveau la porte et d'appeler sa fille, mais il juge pourtant que ce serait trop facile pour Daisy de trouver le pardon aussitôt qu'elle le demande.

309.

L'antichambre, chez Joe. Joe vient d'entrer et la porte est encore ouverte. Le vieux Bunding lui demande, étonné, s'il n'a pas vu Daisy qui était là tout à l'heure. Joe se retourne et, comme un fou, il descent l'escalier.

Entre les numéros 309 - 327. ANALYSE.

Joe ne rejoignait pas Daisy et il ne la revit jamais. De plus en plus il fut vaincu par l'alcool. Il vivait maintenant comme un Clown de cinqième ordre, dans un petit cirque forain.

Acte sixcième.

327.

L'image apparait avec lenteur.

Dans une église. Le vieux Bunding et sa femme sont agenouillés et prient. Les larmes coulent sur les joues de Madame Bunding et, de temps en temps le vieux la regarde.

Texte: ....et ils disaient chaque jour la même prière qui était
que Dieu voulut bien rendre le pauvre Joe, leur enfant
bien aimé, content et heureux encore....

Ils terminent leur prière, puis se lèvent lentement, font leur signe de croix et s'en vont.

328.

Le dehors d'une église. Les deux vieux sortent de l'église et marchent lentement dans la rue. L'image disparait.

FIN.

Les numéros entre 328 - fin. ANALYSE.

Pendant une représentation dans un petit cirque de banlieu où travaille Joe se trouve parmi les assistés Marcel, qui, lui aussi a pedu toute sa fortune - sa position.
Avant d'entrer dans le manège Joe remarque par un petit trou du rideau que Marcel est là. Pris de la haine contre lui qui a détruit sa vie, il décide de le tuer.
Par favorisation du destin Marcel meurt de peur du revolver avant que Joe a tiré - et en cette manière lui dégage d'exécuter son éntention cruelle.
Sur le corp de Marcel on trouve parmi les papiers une lettre qui dit, qu'il y a dans un clinique privé une certaine Daisy Higgins, et qu'on ne peut plus la garder en cas que la note ne sera payée. Joe y va même plus vite que possible et y voit une petite fifille. Heureux de trouver une fille de la femme qui était toute sa vie, il comprend que ~~xxxxx~~ d'haïr et de vouloir se venger n'est que de la faiblesse, il embrasse l'enfant chèri et des larmes et le blanc des joues du clown contaminent sur les joues de l'enfant.

---oooOOOooo---